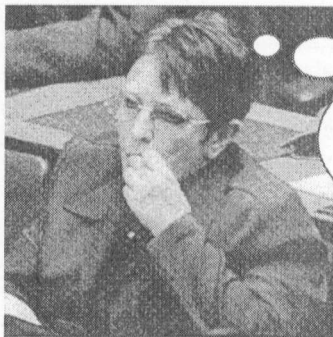

Seattle, Νοέμβρης 1999

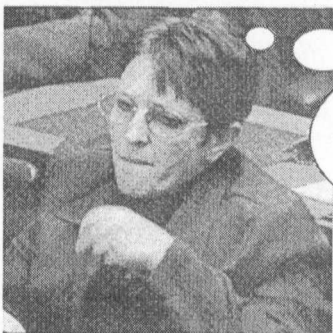
BLACK BLOCK ATTACK !

Κύκλος της Φωτιάς

ΤΟΣΑ ΧΡΟΝΙΑ
Η ΙΔΙΑ
ΚΑΡΑΜΕΛΑ

...ΠΕΡΙ
ΠΡΟΒΟΚΑΤΟΡΩΝ
ΔΗΘΕΝ

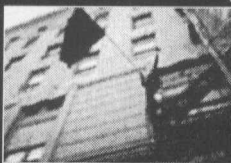
...ΕΧΕΙ
ΚΑΤΑΝΤΗΣΕΙ
ΑΗΔΙΑ !

ME

BLACK BLOCK ATTACK!

SEATTLE
NOVEMBER '99

*"Η κυρίαρχη κοινωνία, που τόσο
καυχιέται για το διαρκή
εκσυγχρονισμό της, θα βρει με
ποιόν να μιλήσει γιατί αρχίζει η
ίδια να παράγει την
εκσυγχρονισμένη της άρνηση".*

ΑΘΗΝΑ, 19 ΝΟΕΜΒΡΙΟ '99

Πριν από το Σηάτλ, το Άμστερνταμ τον Ιούνιο του '97...

Τα παρακάτω αποσπασματα είναι από ένα κείμενο για την πανευρωπαϊκή συνάντηση, στις 12/17 Ιούνιο '97, ενάντια στην Διακυβερνητική Διάσκεψη του Άμστερνταμ και είναι ενδεικτικά για την απαρχή και τις διαγραφόμενες τότε προοπτικές τέτοιων διεθνών συναντήσεων αγώνα. Ακολούθησε η συνάντηση στην Κολωνία, εκείνη στο City του Λονδίνου στις 18 Ιούνιο '99 και η διεθνής συνάντηση του Σηάτλ το Νοέμβριο του 1999 με την ευκαιρία της συνόδου του W.T.O.

EU-ROT-OP / EU-FUCK OFF!

Attack to Europe!

Διανύουμε μια εποχή ύφεσης του επαναστατικού κινήματος όπου το σύστημα εισβάλλει σε όλα τα επίπεδα της ζωής, αποδομώντας τον υπάρχοντα κόσμο και δουλεύοντας ταυτόχρονα για την είσοδο σε μια νέα εποχή. Όποιο όνομα κι αν παίρνει αυτή η επίθεση, εκσυγχρονισμός, αναδιάρθρωση, κριτήρια σύγκλισης, νομισματική ένωση, νεοφιλελευθερισμός, συνθήκη του Μάαστριχτ ή συνθήκη του Σέγκεν, όποιο χρώμα κι αν έχουν οι βίβλοι της, λευκό ή πράσινο, (...) το ζήτημα είναι πως στο πέραςμά της δημιουργεί μια τρομακτική πραγματικότητα. Μια πραγματικότητα για την οποία οι αριθμοί για τα εκατομμύρια των άνεργων και των ανθρώπων που ζουν κάτω από “το όριο της φτώχειας” (λες και υπάρχει όριο), δεν μπορούν να μιλήσουν. Μια πραγματικότητα που οι στατιστικές για την αύξηση των ρατσισμών, των περιθωριοποιήσεων, των αποκλεισμών (από την απόλαυση μέχρι την επιβίωση) και της εξαθλίωσης, δεν μπορούν να φωτογραφίσουν. Σαν συνέχεια αυτής της επίθεσης, στα πλαίσια της Ε.Ε. ξεκίνησε ένας νέος κύκλος συζητήσεων στο Τορίνο το Μάρτη του '96 που θα ολοκληρωνόταν στο Άμστερνταμ, όπου θα τίθονταν όλα τα θέματα που ορίζουν την “ευρωπαϊκή οικοδόμηση”. Όμως ενώ πριν από 5 χρόνια, στο Μάαστριχτ, η πρώτη Διακυβερνητική διεξήχθη σε μια ήσυχη πόλη, στο Άμστερνταμ **δεν** συνέβη το ίδιο.

Το βίωμα των συνεπειών του Μάαστριχτ, της αποδόμησης, του εκσυγχρονισμού, το βίωμα τούτης της πραγματικότητας γεννά μια γενικευμένη δυσaréσκεια και ίσως το έδαφος μιας νέας συνείδησης, μιας νέας επαναστατικής προοπτικής. Μέχρι σήμερα οι περισσότερες απόπειρες αντίστασης άρχιζαν μέσα στην απομόνωση και παρέμεναν περιορισμένες χρονικά σε ένα συγκεκριμένο τόπο, αλλά και σε μια ιδιαίτερη περιοχή της αμφισβήτησης ή της διεκδίκησης, και έμεναν να εγκαταλείπονται στην καταστροφάντηση και την καταστολή. Μια πανευρωπαϊκή (και παγκόσμια) οργάνωση της καταστολής και της επιβολής των νέων συνθηκών. Συνειδητοποιείται όμως η αναγκαιότητα για μια συντονισμένη δράση ενάντια στην οργανωμένη πανευρωπαϊκά (και παγκόσμια) επίθεση των αφεντικών. Η ανάγκη ανεύρεσης μιας πρακτικής

που να βαδίζει στο ρυθμό της πραγματικότητας που βιώνεται. Συνειδητοποιείται η ανάγκη σύνδεσης των εμπειριών, των αγώνων και των ανθρώπων που είναι φορείς τους. Για να ανακοπεί η απομόνωση, η μερικήτητα, για να δυναμώσουν οι αντιστάσεις ενάντια στο κοινό μέλλον που μας επιφυλάσσεται...

(...)

Τούτη η αναγκαιότητα συνειδητοποιείται, και η ιδέα ωριμάζει μέσα στη βάση των κομματιών εκείνων (άνεργων, άστεγων, υποαπασχολούμενων, αποκλεισμένων...) στους οποίους επιτίθεται άμεσα το σύστημα και από αυτή τη θέση άμυνας υποχρεώνονται να κινητοποιηθούν (χωρίς αυτό να σημαίνει πως δεν μπορούν να περάσουν και στην επίθεση). Απεναντίας είναι υποκείμενα ικανά από τη φύση τους να πάνε πολύ παραπέρα ως προς τη συνέχιση και το βάθος του αγώνα.

(...)

Εδώ και πάρα πολλούς μήνες από τη μια άκρη της Ευρώπης ως την άλλη παίρνονται πρωτοβουλίες ενάντια στο νεοφιλελευθερισμό, τη φτώχεια, το Μάαστριχτ... φτιάχνονται επιτροπές, γίνονται κινήσεις σύνδεσης των αντιστάσεων... Μέσα από αυτές τις δραστηριότητες προέκυψε ένα "δί-

κτυο αγώνων” κατά της ανεργίας, της επισφαλούς εργασίας, των αποκλεισμών... Και μέσα από αυτό διοργανώθηκε η Αντισυνδιάσκεψη στο Άμστερνταμ κόντρα στη Διάσκεψη Κορυφής των ηγετών της Ε.Ε.

Το ζήτημα είναι πως από τις αρχικές πρωτοβουλίες μέχρι σήμερα κύλησε πολύ νερό στην κοίτη του ποταμού και μαζί με τα μάχιμα κοινωνικά κομμάτια βρέθηκαν και διάφορα υποκείμενα χειραγώγησης που από τη φύση τους σπεύδουν όπου υπάρχει “ρεύμα” ανακόπτοντας την ορμή κι αλλάζοντας την πορεία του. Ενδεικτικά στο “δίκτυο αγώνων” μεταξύ άλλων συμμετέχουν: Μια σειρά από “εναλλακτικά” και “νέα” συνδικάτα (η νέα συνδικαλιστική ηγεσία που φιλοδοξεί να υποκαταστήσει την παλιά...). Οργανώσεις ανέργων και άστεγων (συνήθως γραφειοκρατικά κατάλοιπα της άκρας αριστεράς...). Ο επίσημος, τέλος, συνδικαλισμός και η παραδοσιακή αριστερά (...) που δεν χρειάζονται ιδιαίτερες συστάσεις.

(...)

Όμως μιλώντας γι’ αυτά τα υποκείμενα και για τις προθέσεις τους θα πρέπει ίσως να σημειώσουμε πως **“είναι η φανερή κορυφή ενός υπογείου ηφαίστειου, αλλά αντιπροσωπεύουν μηδαμινά πράγματα αν συγκριθούν με τις ικανότητες αυτού του ηφαίστειου που παραμένει ανενεργό. Εμφανίζονται σε ένα χαμηλό επίπεδο της ταξικής σύγκρουσης. Τη στιγμή της μέτριας ανάπτυξης των αγώνων δεν μπορούν φυσικά να τους χειροτερέψουν, τη στιγμή της μεγάλης ώθησης έρχονται να εξαφανιστούν τελείως”**. (Α. Bonanno)

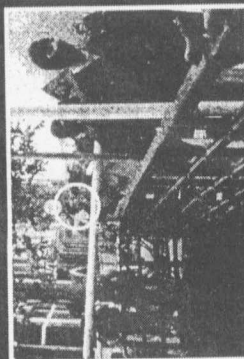
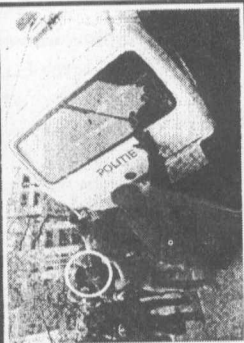
(...)

Στο Άμστερνταμ έφτασαν πολλές χιλιάδες ανθρώπων από όλες τις χώρες της Ε.Ε. κι από τις χώρες του πρώην ανατολικού μπλοκ, (καθώς και εκπρόσωποι κινημάτων από τη Λατ. Αμερική, την Ασία και την Αφρική) - ή ορθότερα κατάφεραν να φτάσουν μιας και σε πολλούς απαγορεύτηκε η είσοδος στα σύνορα, ενώ άλλους τους σταματούσαν στις εισόδους της πόλης.

(...)

Η πόλη τους χώρεσε όλους, από τους σοσιαλιστές, τους πράσινους και τους συνδικαλιστές (που όλοι τους ήταν ουσιαστικά με το ένα πόδι στην Συνδιάσκεψη ...και το άλλο στην αντισυνδιάσκεψη), ως την άκρα αριστερά, τους αναρχοσυνδικαλιστές, τους αυτόνομους, τους αναρχικούς... Εκπροσώπους αντιπυρηνικών, φιλοζωικών, οικολογικών και φι-

'N DAGJE AMSTERDAM...

λοζαπατίστικων κινήσεων... Ομάδες, οργανώσεις και άτομα... Παρουσίες αντιπροσωπευτικές εργατών, αγροτών, άνεργων, άστεγων...

(...)

Το σημαντικό όμως στο Άμστερνταμ είναι πως, πέρα από αυτά τα φαινόμενα, έγιναν αισθητές οι πρώτες ίσως δονήσεις κάτω από την κορυφή του ηφαίστειου, σημάδια ενεργοποίησης της υπόγειας κοινωνικής δύναμης. Αυτής που υποδήλωσε την ανυπόμονη και επίβουλη παρουσία της στους δρόμους της πόλης. Αυτής που στην ουσία βρίσκεται σε όλες τις γωνιές της Ευρώπης και του κόσμου ολόκληρου. Την επικινδυνότητα και την καταστροφικότητα της οποίας φαίνεται να υπολόγισε καλά το ολλανδικό Κράτος προκειμένου να την αποτρέψει. Γι αυτό και τα «μέτρα ασφαλείας», ο «στρατός κατοχής» και η εξαφάνιση ολόκληρων τμημάτων της πόλης από το χάρτη σαν «κόκκινες» απαγορευμένες ζώνες. Γι αυτό και ήταν πανταχού παρούσα, σε στεριά, αέρα και θάλασσα (...) η αστυνομία, η σύγχρονη αστυνομία-στρατός (...) Μια αστυνομία που όταν η κοινωνική κρίση οξύνεται και τα προβλήματα διογκώνονται γίνεται το μόνο ανάχωμα που προστατεύει τα αφεντικά....*

(...)

* Σ.τ.Ε.: Υπολογίζεται ότι απέναντι σε 50.000 περίπου διαδηλωτές το ολλανδικό κράτος αντιπαρέταξε μια δύναμη 75.000 μπάτσων!

Attack to Eurocop

Στο Άμστερνταμ γινόταν μια γιορτή και σαν τέτοια είχε εκείνες τις χαρούμενες στιγμές όπου επιχειρούνταν μια επίθεση εναντίον της τάξης - το κατέβασμα της σημαίας της διακυβερνητικής, το αναποδογύρισμα του αστυνομικού βαν, ο πετροπόλεμος με τους μπάτσους, το σπάσιμο της τράπεζας, η επίθεση στο κτίριο της αστυνομίας, η καταστροφή της διακόσμησης στην πλατεία Dam...

Σε εκείνη τη γιορτή των δρόμων συναντήθηκαν άνθρωποι που μπορούσαν να αναγνωρίσουν ο ένας τον άλλο. Οι νεολαίοι, οι αυτόνομοι, οι αναρχικοί, που παρέμειναν στους δρόμους, που ήθελαν να συνεχίσουν και να μεγαλώσουν τη γιορτή, που ήρθαν αντιμέτωποι με την αστυνομία. Η οποία στην προσπάθειά της να εκκενώσει την πόλη από αυτά τα στοιχεία έβαλε σε εφαρμογή τον «αντι»τρομοκρατικό Νόμο Έκτακτης Ανάγκης, συνέλαβε ολόκληρες πορείες, έκανε εκατοντάδες απελάσεις και γέμισε τις φυλακές της Ολλανδίας. Χωρίς όμως οι δρόμοι να αδειάζουν, αφού όλο και περισσότερος κόσμος συγκεντρωνόταν και γίνονταν πορείες αλληλεγγύης στους συλληφθέντες, ενάντια στην καταστολή, ενάντια στη Διακυβερνητική, ενάντια στα αφεντικά της Ευρώπης και στο μέλλον που ετοιμάζουν... Χωρίς οι αντιστάσεις να σταματούν ακόμα και κάτω από το καθεστώς του εγκλεισμού: τις στιγμές που οι κρατούμενοι αρνούνταν να δηλώσουν τα ονόματα και την εθνικότητά τους, τις στιγμές που επιδίδονταν στο παιχνίδι της καταστροφής των

χώρων κράτησης, τις στιγμές που συζητούσαν για το πώς θα απαντήσουν στην ψυχολογική αλλά και σωματική βία που αντιμετώπιζαν και πώς θα απαιτήσουν τα στοιχειώδη που τους στερούσαν (φαγητό, φάρμακα, επικοινωνία με δικηγόρους), τις στιγμές που αρκετοί ξεκινούσαν απεργία πείνας και δίψας, τις στιγμές που οι φυλακές δονούνταν από τις ιαχές και τα συνθήματα σε γλώσσες διάφορες, τις στιγμές που ποινικοί και πολιτικοί χτυπούσαν τα παράθυρα των κελιών ουρλιάζοντας LIBERTAD! LIBERTAD!

Σε εκείνη τη γιορτή και σε εκείνους τους δρόμους συναντήθηκαν άνθρωποι που μπορούσαν να μιλήσουν μια γλώσσα κοινή, αυτή της αλληλεγγύης. Ακόμα και υποκείμενα φαινομενικά τελείως ξένα μεταξύ τους. Όταν στην πορεία του Σαββάτου η riot police (τα ολλανδικά MAT) εισχωρεί στο μπλοκ των Γερμανών αυτόνομων και κάνει συλλήψεις, οι εργάτες της Ρενό βγάζουν τα γιλέκα με το σήμα της εταιρείας και τα δίνουν στους νεαρούς «ταραξίες». Άγγλοι ανθρακωρύχοι και άλλα μπλοκ ανοίγουν τις αλυσίδες τους και καλούν τον κόσμο να μπει στις γραμμές τους. Και είναι αυτά τα δύο διαφορετικά υποκείμενα, η υπόγεια δύναμη του ηφαιστείου που υπήρχε στο Άμστερνταμ και που βρίσκεται σκορπισμένη παντού στην Ευρώπη. Και είναι αυτές οι απλές χειρονομίες αλληλεγγύης σημάδια για μια συνάντηση που μπορεί να συμβεί σε κάποια άλλα σημεία του χρόνου, σε άλλες πόλεις, σε άλλες συνοικίες και σε άλλους δρόμους... και να προκαλέσει εκρηξείς αφάνταστα φοβερές... Και η στιγμή που οι αντιστάσεις των πιο ανεξέλεγκτων από τους προλετάριους θα συναντήσουν τις διαθέσεις αυτής της άγριας νεολαίας, θα είναι ίσως η στιγμή που θα γεννηθεί ένα νέο επαναστατικό κίνημα.

Σ' εκείνη τη γιορτή των δρόμων του Άμστερνταμ, συναντήθηκαν άνθρωποι που επιχειρώντας να αναγνωρίσουν ο ένας τον άλλο και να μιλήσουν μια γλώσσα κοινή, έκαναν ένα βήμα μαζί, κάπως διστακτικό και συγκεχυμένο, με καθαρό όμως το μήνυμα που έδωσαν... **«Η κυρίαρχη κοινωνία, που τόσο καυχείται για το διαρκή εκσυγχρονισμό της, θα βρει με ποιόν να μιλήσει γιατί αρχίζει η ίδια να παράγει την εκσυγχρονισμένη της άρνηση».** I.S.

Χρονικό

29 Μάη: Πραγματοποιείται η μεγάλη πορεία, 35.000 ατόμων, μια εβδομάδα πριν την έναρξη της Συνδιάσκεψης, μετά την απόφαση των γερμανικών αρχών να απαγορεύσουν οποιαδήποτε κινητοποίηση κατά τη διάρκεια των επίσημων συνομιλιών. Στην πορεία παίρνουν μέρος διάφορες αριστερές, ακροαριστερές, κομμουνιστικές, αυτόνομες και αναρχικές ομάδες, κόμματα και συνδικάτα από όλο τον κόσμο. Η πορεία κόβεται στην μέση μετά από επίθεση της αστυνομίας. Αφορμή ένα άδαιο μπουκάλι που πέταξε διαδηλωτής από το αντιφασιστικό μπλοκ. Προσπαθούν να τον συλλάβουν. Η απάντηση των διαδηλωτών άμεση. Φτιάχνονται γερές αλυσίδες και η σύλληψη γίνεται ανέφικτη. Η πορεία συνεχίζεται ενώ στο δυναμικό του δεύτερου μπλοκ προστίθενται και άτομα από το πρώτο που δεν δέχτηκαν να συνεχίσουν μαζί του. Η παρουσία των μπάτσων ασφυκτική.

30 Μάη: Άτομα και οργανώσεις από διάφορες χώρες της Ευρώπης συναντιούνται στο χώρο της παλιάς Πυροσβεστικής όπου έχει προκαθοριστεί να γίνουν οι συζητήσεις, η διακήρυξη εντύπων, κ.ά.

31 Μάη: Συγκέντρωση διαμαρτυρίας στην Πυροσβεστική και πορεία στο κέντρο της πόλης, για τη δολοφονία Σουδανού πρόσφυγα κατά την απέλασή του.

ΚΟΛΩΝΙΑ '99

Κατά τη διάρκεια της συνδιάσκεψης των ευρωπαίων ηγετών στην Κολωνία (Μάης / Ιούνης '99) πραγματοποιήθηκαν κινήσεις από συλλογικότητες και άτομα που είχαν σα σκοπό να εκφράσουν την αντίθεσή τους στα σχέδια των "ισχυρών" της γης και ειδικότερα σε σχέση με τον πόλεμο στη Γιουγκοσλαβία. Ορισμένες ομάδες, κυρίως αυτόνομων και αναρχικών, προσπάθησαν να δημιουργήσουν ένα άλλο κλίμα, τέτοιο που να απεγκλωβίζει ακόμα και αυτή την "αντι-συνδιάσκεψη" από τα σχέδια των οργανωτών της (φορείς, συνδικαλιστές, κόμματα...). Σχέδια που στόχευαν στην εκτόνωση της δυναμικής, σε μια ειρηνική πορεία και συζητήσεις χωρίς κάποια επαναστατική προοπτική και ουσιαστικό ενδιαφέρον, και με προτάσεις-λύσεις που περισσότερο έμοιαζαν να θέλουν να λύσουν τα προβλήματα του καπιταλισμού παρά να τον ανατρέψουν. Οι επιλογές και οι προσπάθειες για τη δημιουργία ενός άλλου κλίματος δεν θα μπορούσαν να χαρακτηριστούν ως οι καλύτερες.

Βέβαια παρόλη τη μη-δυναμική χροιά του εγχειρήματος σημειώθηκαν κάποιες κινήσεις ενδιαφέρουσες και ελπιδοφόρες. Ιδιαίτερα στο επίπεδο της επαφής ανάμεσα στα κινήματα και της ανταλλαγής πληροφοριών σε σχέση με τα γεγονότα του αγώνα από τις χώρες απ' όπου προέρχονταν οι συμμετέχοντες. Με την προοπτική της μελλοντικής συνάντησης για ζητήματα

βασικά, όπως οι πολιτικοί κρατούμενοι που δεν είναι κάτι που αφορά την κάθε χώρα χωριστά αλλά συνολικά τους αγωνιστές. Οι όροι σίγουρα δεν είναι μια εύκολη υπόθεση μιας και οι πολιτικές διαφορές ανάμεσα στα κινήματα είναι μεγάλες. Όμως με βάση ορισμένους άξονες, όπως τον κοινό σκοπό, τον αγώνα ενάντια στον κοινό εχθρό, υπάρχει και η δυνατότητα μιας κοινής πορείας.

Πρέπει ουσιαστικά το επαναστατικό κίνημα, με όλες τις διαφορές του, να αντπάξει σε πολλά ζητήματα μια δυναμική και μια προοπτική εξίσου ισχυρή με αυτήν που προωθούν τα αφεντικά. Ένα μαζικό πανευρωπαϊκό κίνημα που θα έχει απειλητικές διαθέσεις απέναντι στους κυρίαρχους και θα είναι ικανό να ανταπεξέλθει στα μελλοντικά χτυπήματα που θα δεχτεί και να αντεπιτεθεί.

Ουσιαστικά στις "ευρωπορείες" δεν δίνεται η δυνατότητα μιας μετωπικής σύγκρουσης με τον εχθρό. Πρέπει να υπάρχει η προοπτική του "μετά" και αυτά τα μαζικά μαζέματα να αξιοποιηθούν με τρόπο θετικό για το επαναστατικό κίνημα.

Όπως τα αφεντικά διδάσκονται από τις κινήσεις των αγωνιζόμενων και τις μεταστρέφουν προς όφελός τους, έτσι και οι αγωνιζόμενοι πρέπει να αντιστρέφουν τις κινήσεις των εξουσιαστών προς όφελος των εξεγερμένων.

Ω! Πανέμορφη Ευρώπη σου επιφύλασσουμε απροσδόκητες εκπλήξεις...

Φ.

Αναδημοσίευση από το Αναρχικό Δελτίο Αντιπληροφόρησης και Δράσης, νο 3 Ιουλ. '99

2 Ιούνη: Πραγματοποιείται Reclaim the streets party. Διαλύεται βίαια από την αστυνομία. Ο κόσμος που διασκορπίστηκε ξανασυγκεντρώθηκε σε άλλο σημείο της πόλης και με πορεία κατευθύνθηκε προς μια κατάληψη. Το πρωί ακτιβιστές από την Ολλανδία καταλαμβάνουν ένα ολλανδικό γραφείο εργασίας. Απομακρύνονται βίαια μέσα σε λίγα λεπτά από αστυνομικές δυνάμεις.

3 Ιούνη: Απελευθερώνονται όλοι οι Ολλανδοί συλληφθέντες. Γίνεται πορεία του πιο επαναστατικού κομματιού. Παίρνουν μέρος μόνο αναρχικοί, αυτόνομοι και αντιφασίστες. Μετά το τέλος της πορείας συλλαμβάνεται ένας διαδηλωτής γιατί εμποδίζει περιπολικό να περάσει από το σημείο που είναι ακόμα συγκεντρωμένος ο κόσμος. Οι διαδηλωτές επιτίθενται στιγμιαία στους μπάτσους, κρατούνται σε αλυσίδες και δεν φεύγουν. Απέναντι και γύρω από τον κόσμο βρίσκονται τα γερμανικά ΜΑΤ. Το άτομο που συνελήφθη αφήνεται ελεύθερο κι ο κόσμος διαλύεται. Την επομένη μέρα ξεκινά η ευρωπαϊκή Συνδιάσκεψη και η πόλη έχει ήδη οχυρωθεί. Κάγκελα περιφράζουν τα κεντρικά σημεία της πόλης, κλούβες και πεζοί μπάτσοι περιπολούν στους δρόμους, ελεύθεροι σκοπευτές ακροβολίζονται στις τράτσες των πολυτελών ξενοδοχείων...

4 & 5 Ιούνη: Πραγματοποιούνται συζητήσεις για διάφορα ζητήματα, για την καταστολή και τους πολιτικούς κρατούμενους, την οικονομία, την τεχνολογία, κ.ά. Το караβάνι των Ινδών καταλαμβάνει τα γραφεία των Πράσινων. Ξεκινούν απεργία πείνας. Στην κεντρική πλατεία της πόλης το Reclaim the streets party διαλύεται από την αστυνομία. Σπάζονται τα τζάμια δύο περιπολικών και κάποιες βιτρίνες. Ακολουθεί κυνηγητό σε όλο το κέντρο και γίνονται αρκετές συλλήψεις...

Η ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟΣΟ ΥΠΕΡΕΘΝΙΚΗ ΟΣΟ ΚΑΙ ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

18 Ιούνη '99, διεθνής μέρα δράσης που στοχεύει στην καρδιά της παγκόσμιας οικονομίας: στις χρηματιστικές και τραπεζικές περιοχές. Μια μέρα διαμαρτυρίας, δράσης και γιορτής στα οικονομικά κέντρα σε όλο τον κόσμο.

June 1999

A day of protest, action and carnival in financial centres across the globe

"The collapse of the global marketplace would be a traumatic event with unimaginable consequences. Yet I find it easier to

IMAGINE

«Η κατάρρευση της παγκόσμιας αγοράς θα είναι ένα τραυματικό γεγονός με συνέπειες πέρα από τη φαντασία. Ωστόσο, το βρίσκω πιο εύκολο να φανταστώ αυτό, παρά τη συνέχιση του παρόντος καθεστώτος».

George Soros, χρηματιστηριακός σχολιαστής και κερδοσκόπος

«Προχωρώντας στην άμεση δράση οι άνθρωποι έρχονται σε επαφή, μιλούν και επικοινωνούν μεταξύ τους, σπάνε την απομόνωση και την περιχαράκωση αυτής της αλλοτριωμένης κοινωνίας. Αυτές οι επαφές εξαπλώνονται τώρα σε όλο τον κόσμο καθώς οι άνθρωποι συνειδητοποιούν ότι οι δικό τους ειδικό τοπικοί αγώνες είναι μέρος ενός ευρύτερου ζητήματος - της παγκόσμιας οικονομίας».

“ΦΑΝΤΑΣΟΥ τις εμπορικές περιοχές σε όλο τον κόσμο να γεμίζουν όχι από κέρδος και αρπαγή αλλά από τους ήχους και τους ρυθμούς της γιορτής και της χαράς. ΦΑΝΤΑΣΟΥ την αντικατάσταση του υπάρχοντος κοινωνικού συστήματος από μια ελεύθερη και οικολογική κοινωνία, βασισμένη στην αλληλοβοήθεια και την εθελοντική συνεργασία. ΦΑΝΤΑΣΟΥ να κάνεις τις επιθυμίες σου πραγματικότητα.

Αν η οργάνωση της κοινωνίας και η κυριαρχή της από αμέτρητες τυραννίες είναι κατάλληλη και άδικη... πρέπει να σκεφτείς ποιες είναι οι εναλλακτικές λύσεις και πώς κινείσαι προς αυτές... Και αυτά δεν είναι ασήμαντα ζητήματα. Απαιτούν οργανωμένα λα-

ικά κινήματα, που σκέφτονται τα πράγματα διεξοδικά, που συζητούν, που όρουν, που πειραματίζονται, που δοκιμάζουν εναλλακτικές προτάσεις, που καλλιεργούν τους σπόρους του μέλλοντος στη σημερινή κοινωνία.

Ακτιβιστές από διάφορες ομάδες και κινήματα σε όλο τον κόσμο συζητάνε, δικτυώνονται και οργανώνονται για μια διεθνή μέρα δράσης που στοχεύει την καρδιά της παγκόσμιας οικονομίας: τα χρηματιστικά κέντρα και τις τραπεζικές περιοχές και τις διοικητικές βάσεις των πολυεθνικών επιχειρήσεων.

Περιβαλλοντολόγοι, εργάτες, άνεργοι, ιθαγενείς, συνδικαλιστές, ομάδες αγροτών, δίκτυα γυναικών, οι χωρίς γη, φοιτητές, ειρηνικοί ακτιβιστές και πολλοί άλλοι συνεργάζονται αναγνωρίζοντας ότι το παγκόσμιο καπιταλιστικό σύστημα, βασισμένο στην εκμετάλλευση των ανθρώπων και του πλανήτη για το κέρδος των λίγων, είναι η ριζική αιτία των κοινωνικών και οικολογικών προβλημάτων. Η κατάληψη και η μεταμόρφωση των οικονομικών κέντρων στις 18 Ιούνη ταυτόχρονα σε όλο τον κόσμο θα γίνουν συνεισφορά και πρακτικό παράδειγμα στη διαδικασία δημιουργίας διασυνδέσεων και εναλλακτικών απαντήσεων στο παρόν κοινωνικό σύστημα.

Αυτές οι δραστηριότητες έχουν προγραμματιστεί να συμπίπτουν με την πρώτη μέρα της συνάντησης των G7 (οι αρχηγοί των πλουσιότερων εθνών-κρατών) στην Κολωνία της Γερμανίας, όπου οι οικονομικές και πολιτικές ελίτ θα μας πουν πάλι ότι η προώθηση της οικονομικής παγκοσμιοποίησης, της «ελευθερίας» αγοράς και της κυριαρχίας των επιχειρήσεων είναι η μοναδική πραγματικότητα. Το 1998 πραγματοποιήθηκαν σε όλο τον κόσμο διαμαρτυρίες, διαδηλώσεις και άλλες ενέργειες ενάντια σε αυτές τις πολιτικές, πολλές από τις οποίες ήταν συντονισμένες μέσα από διεθνή δίκτυα.

Το 1999 θα δούμε αυτές τις προσπάθειες συντονισμού να αυξάνονται όσο πλησιάζει η 18η Ιούνη, παγκόσμια ημέρα δράσης - θα πραγματοποιηθεί επίσης μια περιοδεία Ινδών ακτιβιστών αγροτών σε όλη την Ευρώπη, μια εκστρατεία ενάντια στον ΠΟΕ, τις τραπεζικές και πολυεθνικές επιχειρήσεις.

Στο πνεύμα της ενδυνάμωσης των διεθνών δικτύων για την ισότητα, την ελευθερία και την υποστήριξη της οικολογίας, ενθαρρύνουμε όλα τα συγγενή κινήματα και ομάδες να οργανώσουν τις δικές τους αυτόνομες διαμαρτυρίες ή ενέργειες την ίδια μέρα - στις 18 Ιούνη - σε όλον τον κόσμο. Κάθε γεγονός μπορεί να οργανωθεί αυτόνομα, θα μπορούσε να γίνει συντονισμένα σε κάθε πόλη από ένα πλήθος κινήματων και ομάδων, συνδεδεμένων παγκόσμια μέσα από αλληλογραφία, τηλέφωνα, φαξ, e-mail και διεθνείς συναντήσεις.

Απεργίες, διαμαρτυρίες, πικετοφορίες, καταλήψεις, πάρτι δρόμου, διαδηλώσεις, αποκλεισμοί, ένα σύνολο διαφορετικών γεγονότων σχεδιάζονται από ένα αναπτυσσόμενο δίκτυο ατόμων, ομάδων, κινήματων και συμμαχιών. Η συμμετοχή σας - όσο μικρή και αν είναι - είναι αποφασιστικής σημασίας - είναι αναγκαίο να οργανωθούν συναντήσεις, να σχεδιαστούν γεγονότα, να γραφτούν και να μοιραστούν κείμενα, να βρεθούν πηγές εσόδων, να μοιραστούμε γέλιο και κουβέντα. Αν συνεργαστούμε και αν συντονιστούμε μπορούμε να πραγματώσουμε έναν διαφορετικό κόσμο - έχει υπάρξει ποτέ κάτι τόσο αναγκαίο και ταυτόχρονα τόσο πιθανό;"

ΛΟΝΔΙΝΟ 18 ΙΟΥΝΗ '99

Attack to City!

Μετά τις διεθνείς συναντήσεις στο Άμστερνταμ και στην Κολωνία ακολούθησε αυτή στο City του Λονδίνου, μετά από το παραπάνω κάλεσμα. Η συνάντηση στην οποία συμμετείχαν ομάδες από 19 χώρες, είχε μια αναπάντεχη επιτυχία και απρόβλεπτη εξέλιξη όσον αφορά τουλάχιστον τους υπολογισμούς της αστυνομίας, καθώς κατέληξε σε ταραχές και καταστροφές ύψους 2.000.000 στερλινών...

Αυτό που έμοιαζε με ένα περίεργο συνονθύλευμα νεαρών ιδεαλιστών χίπις, ανήσυχων διανοούμενων και υπέρμαχων της υγιεινής ζωής, εξελίχτηκε σε μια μαζικότατη, γεμάτη παλμό, αλλά και εκτεταμένες βιαιότητες διαδήλωση 10.000 ατόμων που κατέλαβαν την χρηματοοικονομική καρδιά της πόλης αιφνιδιάζοντας την αστυνομία. "...Ήταν μια προειδοποίηση για τις αρχές, οι οποίες άρχισαν να κατανοούν ότι βρίσκονται αντιμέτωπες με μια νέα απειλή για την έννομη τάξη. Στο City, για παράδειγμα, οι διαδηλωτές είχαν προβλέψει την βιντεοσκόπηση της κινητοποίησής τους κατά την οποία σκοτώθηκε ένας ποδηλατιστής. Η βιντεοταινία μεταφέρθηκε ταχύτατα σε στούντιο του Νότιου Λονδίνου και πολλές εικόνες μεταδόθηκαν σε όλο τον κόσμο μέσω του Διαδίκτυου".

"...Αυτό που χαρακτήρισε τη διαδήλωση του Ιούνη ήταν ότι υπήρξε η βιαιότερη της τελευταίας δεκαετίας και σηματοδότησε μια αλλαγή στη φύση των μαζικών διαμαρτυριών. Οι σημερινές διαμαρτυρίες δεν έχουν καμμία σχέση με τις θορυβώδεις πορείες του '70 ή τις καθιστικές διαμαρτυρίες των μαθητών και φοιτητών του '80. Ούτε καν με τις ταραχές και τις συγκρούσεις των οικονομικής φύσης διαμαρτυριών (...)" "Οι μαζικές διαδηλώσεις για την άρση του Poll-Tax στο Λονδίνο στα τέλη της δεκαετίας του '80, για παράδειγμα, έλαβαν διαστάσεις εκτεταμένων ταραχών, αλλά οι βιαιότητες δεν ήταν προγραμματισμένες. Αντιθέτως, η βία σήμερα είναι δεδομένη. Άνθρωποι που στο παρελθόν τάσσονταν εναντίον της βίας, σήμερα την υιοθετούν ως το μόνο μέσον για να γνωστοποιήσουν το αίτημά τους. "Πρέπει να δούμε τη νέα πρακτική στην ευρύτερη διάστασή της" λέει ένας στρατευμένος σε ομάδα εναντίον των γενετικών μεταλλαγμένων

τροφίμων. "Και η πραγματική βία είναι η ύπαρξη τόσων λιμοκτονούντων σε όλο τον κόσμο όταν τα τρόφιμα περισσεύουν".

"Χρησιμοποιώντας τις δυνατότητες του Διαδίκτυου, ακτιβιστές από όλο τον κόσμο συντονίζουν τις ενέργειές τους στον κοινό στόχο: Μόνο η διάλυση του "συστήματος" -που είναι ο παγκόσμιος καπιταλισμός- θα οδηγήσει στην επίτευξη των διαφορετικών επιδιώξεών τους (...)"

"Ένα επιπλέον στοιχείο που χαρακτηρίζει τις νέες διαμαρτυρίες είναι η στενή συνεργασία ανάμεσα σε διαφορετικές ομάδες, όσον αφορά τους στόχους τους, σε όλο τον πλανήτη. Μέσω του Διαδίκτυου, οι ομάδες των ακτιβιστών έχουν άμεση επαφή μεταξύ τους, ανακαλύπτοντας όλο και περισσότερο ότι αυτά που τους ενώνουν είναι περισσότερα από όσα τους χωρίζουν. Και το Διαδίκτυο επιτρέπει την καλύτερη οργάνωση των κινητοποιήσεών τους και μάλιστα σε διεθνές επίπεδο. Ίσως για αυτό κανείς δεν μιλάει για ηγεσία (...) Οι ομάδες λένε ότι δεν υπάρχει ηγεσία, η αστυνομία λέει το αντίθετο. Η αλήθεια βρίσκεται κάπου ανάμεσα: Η δομή των ομάδων δεν επιτρέπει την ύπαρξη κάποιου γενικότερου ελέγχου, αλλά είναι βέβαιο πως κάποιιοι άνθρωποι επιβαλλονται εξαιτίας της πείρας, της αξιοπιστίας και της προηγμένης σκέψης τους (...) Είναι κάποια πρόσωπα ανώνυμα, χαμένα μέσα στο πλήθος, άγνωστα στην αστυνομία και κυρίως στα ΜΜΕ".

"Ενώσω όμως οι διωκτικές και δικαστικές αρχές εξακολουθούν να ασχολούνται με τα παρεπόμενα εκείνης της απρόσμενης μαχητικής συσπείρωσης, ομάδες οικολόγων μαχητών, αναρχικών, "δικεικδικτών των δρόμων" και διαμαρτυρόμενων για το χρέος του Τρίτου Κόσμου, ετοιμάζονται για νέες κινητοποιήσεις σε όλο τον κόσμο. Τα ΜΜΕ ασχολούνται κυρίως με τη μεγάλη διαδήλωση που έχει προγραμματιστεί για τις 30 Νοέμβρη στο Σηάτλ, όπου θα πραγματοποιηθεί η σύνοδος του ΠΟΕ.

Αλλά οι ακτιβιστές ετοιμάζονται για κινητοποιήσεις όλο τον επόμενο χρόνο...

30 NOEMBPH 1999: Στο Σηάτλ, στην ετήσια σύνοδο του ΠΟΕ, οι διαδηλωτές θα προσέλθουν προετοιμασμένοι για επεισόδια, αλλά εξίσου προετοιμασμένη για να τους υποδεχθεί θα είναι και η αστυνομία.

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2000: Στη Γενεύη, όπου η συνεδρίαση της επιτροπής Γεωργίας του ΠΟΕ, η οποία θα αποφασίσει τους κανονισμούς που θα διέπουν τα γενετικώς μεταλλαγμένα τρόφιμα.

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ 2000: Η μεγάλη διαδήλωση στο Σίτι του Λονδίνου, όπου οι κύριοι στόχοι θα είναι οι μεγάλες εταιρείες βιοτεχνολογίας.

16 ΙΟΥΝΗ 2000: Επέτειος της επιτυχημένης συγκέντρωσης του περασμένου χρόνου..."

Αποσπάσματα από άρθρο του Observer (δημοσιεύτηκε στην "Καθημερινή" στις 14/11/99)

ΑΘΗΝΑ

19 ΝΟΕΜΒΡΗ '99

Είναι αλήθεια και το γνωρίζουμε καλά, ό-
τι οι αναρχικοί και οι εξεγερμένοι γενικό-
τερα, προχωρώντας στη συνήθως απρό-
βλεπτη δράση τους, ωθούμενοι τόσο από
τις μαχητικές πεποιθήσεις τους, όσο κι
από έναν άκρατο βολонταρισμό που
τους διακατέχει, φαίνεται να επιτυγχά-
νουν αίφνης, αν όχι καίριες αλλαγές στα
πεδία του κοινωνικού ανταγωνισμού,
τουλάχιστον όμως μια πολύ μεγαλύτερη
επίδραση από ότι εκ προοιμίου θα υπέ-
θετε κανείς ότι αντιστοιχεί στην οριακή
θέση τους και στον μικρό τους αριθμό, ε-
πιβεβαιώνοντας έτσι μέσα στον κοινωνι-
κό ανταγωνισμό αυτό που ο Ηράκλειτος
έθεσε ως αξίωμα : "Ο κεραυνός κυβερνά τα
πάντα" !

Τα γεγονότα της Παρασκευής 19 Νοέμβρη '99, κατά την επίσκεψη του προέδρου των ΗΠΑ Μπιλ Κλίντον στην Αθήνα

Το κείμενο που ακολουθεί αποτελεί ελεύθερη απόδοση στα ελληνικά, ενός σημειώματος που κυκλοφόρησε το Δεκέμβρη στο A/Info της Internet για τη διεθνή ενημέρωση σχετικά με τα γεγονότα που εκτυλίχθηκαν στην Αθήνα την νύχτα της 19ης Νοέμβρη.

Αρχικά, η επίσκεψη του Κλίντον προγραμματιζόταν για τις 13/14 Νοέμβρη αλλά αναβλήθηκε και περιορίστηκε σε ένα 24ωρο για τις 19/20 Νοέμβρη, μετά την επίσκεψη του “πλανητάρχη” στην Τουρκία και τη λήξη της συνόδου του ΟΑΣΕ.

Η πορεία προς την αμερικάνικη πρεσβεία που προγραμματιζόταν για την ώρα άφιξης του Κλίντον απαγορεύτηκε από την κυβέρνηση, που αποφάσισε επίσης τον αποκλεισμό ενός μέρους της πόλης, μια “ζώνη” ασφαλείας όπου απαγορευόταν η κυκλοφορία τις ώρες που θα διαρκούσε η επίσκεψη. Οι διοργανωτές της πορείας, κυρίως το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας - πρωτοπόρο στη χειραγώγηση των αγώνων και στη συνεργασία με την αστυνομία όταν πρόκειται για αναρχικούς και ανεξέλεγκτους νεολαϊούς στις διαδηλώσεις - διαμαρτύρεται για τη «μη δημοκρατική» απαγόρευση, διακηρύσσοντας ότι θα την «σπάσει» και εγγυούμενο ότι η πορεία θα είναι ειρηνική και ότι θα περιφρουρήσει το ίδιο τους διαδηλωτές. Η θέση που εκφράζουν είναι ένας πατριωτικός αντιαμερικανισμός που μιλά για τα εθνικά συμφέροντα της Ελλάδας και παρουσιάζει τον εχθρό αποκλειστικά σαν υπερατλαντικό, κατασκευάζοντας μια εικόνα του ελληνικού κράτους ως “θύματος” της αμερικανονατοϊκής Νέας Τάξης. Και για τις δύο πλευρές του καθεστώτος, την κυβερνητική και την αντιπολιτευτική - που αποτελεί προέκταση και πολύτιμο στήριγμα της πρώτης -, υπάρχει ο κοινός στόχος και η ανάγκη να καταπνίξουν την πραγματική κοινωνική αντίσταση. Για τους πρώτους είναι σημαντική μια επίδειξη για το ότι έχουν τη δυνατότητα να επιβάλουν και να εξασφαλίσουν την τάξη, για τους δεύτερους είναι σημαντικό να ανιπροσωπεύουν και να παρουσιάζουν ως «αγώνα», μια εικονική και χειρα-

Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΟΠΛΟ ΤΗΝ ΛΑΘΗ ΠΟΛΕΜΟ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΤΗΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ

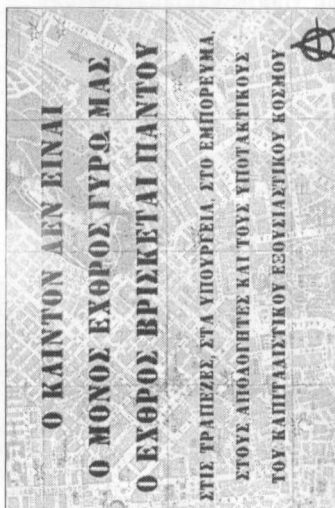
Το 1991, στην ουγή της Νέας Τάξης Πραγμάτων, ο "πλυντήρχης" Μπους, ανώτερος πολιτικός υπάλληλος των αμερικάνικων πολυεθνικών, ήρθε στην Αθήνα κι έγινε δεκτός με συγκρούσεις, φωτιές και οδοφράγματα...

Το 1999 οι αντιαμερικάνικες εκδηλώσεις με φόντο την επίσκεψη του "πλυντήρχη" Κλίντον, καθοδηγούμενες από τους οριοτεροδεξιούς πατριώτες, ειρηνικές κι ενσωματωμένες μέσα στο πλαίσιο της κρατικής νομιμότητας δεν απειθούν ουσιαστικά σε τίποτα ούτε τα ελληνικά ούτε τα αμερικάνικα αφεντικά, και δεν απασκοπούν σε τίποτα περισσότερο από τον πολιτικό τζάγο για την προσκλησική εκστρατεία των κομμάτων της αστικής δημοκρατίας...

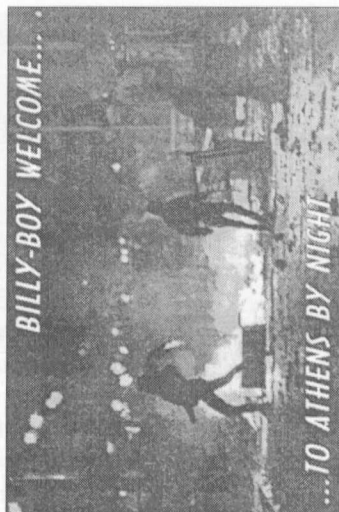
**ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΗ ΝΕΑ ΤΑΞΗ
ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑΣ
ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ
ΚΑΙ ΤΑΞΙΚΕΣ ΕΞΕΓΕΡΣΕΙΣ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ
ΤΟΝ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ**

γωγήμένη -και σε-περιεχόμενο και σε μεθόδους- αγτίδραση που όχι μόνο δεν απειλεί σε τίποτα τα συμφέροντα του ελληνικού κράτους, αντίθετα καλλιεργεί τη συναίνεση σε αυτά. Με κοινό τους εχθρό τις πραγματικές και ανεξέλεγκτες εξεγέρσεις που είναι ανταγωνιστικές προς όλες τις πτυχές, τις εκφράσεις και τους απολογητές του καθεστώτος.

Από την άλλη πλευρά, αναρχικοί, αντιεξουσιαστές, νεολαίοι, προλετάριοι, άνεργοι, οι αποκλεισμένοι του νέου κόσμου, αυτοί που δέχονται την καταπίε-

Φυλλάδια που κυκλοφόρησαν στην Αθήνα, πριν τις 19 Νοέμβρη '99, καλώντας σε συγκεντρωμένη δράση με την ευκαιρία της επίσκεψης του Κλίντον

ση και αυτοί που αντιπαλεύουν την εξουσιαστική καπιταλιστική πραγματικότητα, δεν είχαν κανένα ιδιαίτερο λόγο να ψάχνουν ειδικά για την αμερικάνικη προεσβεία παρέα με ένα πλήθος αυτοκατεσταλμένων οπαδών των κομμάτων. Δεν είχαν κανένα λόγο να ψάχνουν ειδικά τον Κλίντον και να καταγγέλουν την απαγόρευση της πορείας, ιδίως όταν ό,τι αντιπροσωπεύει, σπηρίζει και ανήκει στη Νέα Τάξη πραγμάτων βρισκόταν παντού γύρω τους. Ο μπερδιαλισμός δεν είναι απλοκλειστικά μια αμερικάνικη υπόθεση. Το ελληνικό κράτος και κεφάλαιο είναι επί-

σης μέρος του ιμπεριαλιστικού μπλοκ και είναι εδώ : η ανάπτυξη της εθνικής οικονομίας, ο πλούτος των επιχειρήσεων, η καταστολή των εξεγερμένων και των αντιτεκόμενων, ο έλεγχος, οι διωγμοί των μεταναστών, οι εξουσιαστικές σχέσεις μιας κοινωνίας αποικιοποιημένης από το κράτος και μια κοινωνία αποκλεισμένων. Η επίσκεψη του Κλίντον ήταν μια ευκαιρία να καταληφθούν οι δρόμοι, να καταστραφούν αυτά που καθημερινά αποτελούν στόχο, να αποκαλυφθεί και να υπερφαιλαγγιστεί η ψευτοσύγκρουση που προγραμματιζόταν ανάμεσα στις δύο όψεις του καθεστώτος, την κυβερνητική και την αντιπολιτευτική. Ήταν άλλη μια στιγμή αγώνα και άλλη μια ευκαιρία να παρουσιαστεί το πολιτικό πρόγραμμα της εξέγερσης : ΦΩΤΙΑ ! Στόχος ήταν το κέντρο της Αθήνας. Όχι ένα ουδέτερο, αλλά ένα εχθρικό έδαφος. Άλλη μια καπιταλιστική μητρόπολη της οποίας τα κυβερνητικά κτήρια, οι επιχειρήσεις, το εμπορικό και οικονομικό κέντρο, τα σύμβολα και οι φρουροί της είχαν προσδιοριστεί σαν στόχοι της προλεταριακής βίας. Καμία πρόθεση σεβασμού για τα λεγόμενα «εθνικά συμφέροντα» και τη διεθνή εικόνα του κράτους. Για άλλη μια φορά θα εκδηλωνόταν ο εσωτερικός εχθρός στην καρδιά του κτήνους, η επίθεση στον αντίπαλο στην πιο απτή του μορφή, κι ένα ακόμα μήνυμα διεθνιστικής αλληλεγγύης σε όλους τους συντρόφους που αγωνίζονται ενάντια στη Νέα Τάξη της Κυριαρχίας και για την ελευθερία, στην Τουρκία, στις ευρωπαϊκές μητροπόλεις, στις ΗΠΑ και παντού.

Στις 5 το απόγευμα της 19ης Νοέμβρη ο κόσμος αρχίζει να συγκεντρώνεται στο κέντρο της Αθήνας, μεγάλο μέρος του οποίου έχει αποκλειστεί, ως “απαγορευμένη ζώνη” (για την ασφαλή διαμονή και μετακίνηση του Κλίντον), από 10 χιλιάδες μπάτσους καθώς και αμερικάνικα κλιμάκια. Στην πλατεία Συντάγματος, μπροστά στο κοινοβούλιο συγκεντρώνονται οι οπαδοί του ΚΚΕ και εκεί επίσης αρχίζει ο κλοιός της Αστυνομίας που διακόπτει την πρόσβαση προς την οδό Β. Σοφίας και την αμερικάνικη πρεσβεία. Λίγα τετράγωνα παρακάτω, στα Προπύλαια, συγκεντρώνονται διάφορες αριστερές οργανώσεις και κόμματα που έχουν σκοπό να πορευτούν ειρηνικά προς το Σύνταγμα πίσω από το ΚΚΕ. Στην περιοχή των Προπυλαίων εμφανίζονται επίσης περίπου 200 αναρχικοί και αντιεξουσιαστές, προκαλώντας ανασφάλεια στους αριστερούς...

(...)

Ακούγονται συνθήματα, όπως «*Η αλληλεγγύη το όπλο των λαών-Πόλεμο στον πόλεμο των αφεντικών*». Συνθήματα αλληλεγγύης για τον φυλακισμένο αναρχικό Νίκο Μαζιώτη και συνθήματα μνήμης για τον αναρχικό Χριστόφορο Μαρίνο που δολοφονήθηκε από τους μπάτσους. Σε ένα τοίχο κάποιος γράφει με σπρέι : «*Οι δρόμοι μάς ανήκουν*». Προχωρώντας σε μια διπλανή λεωφόρο, την οδό Σταδίου, οι αναρχικοί αρχίζουν να μοιράζονται πέτρες, ξύλα και λουτούς από μια παρακαείμενη οικοδομή...

Όπως ειπώθηκε ήδη, η επίθεση και η καταστροφή στο εμποροοικονομικό κέντρο της πόλης ήταν συνειδητή και προαποφασισμένη. Ματαιώως επιχειρήθηκε εκ των υστέρων να παρουσιαστεί είτε σαν προϊόν αγανάκτησης για τη «μη-δημοκρατική» απαγόρευση της πορείας προς την πρεσβεία είτε σαν ένα είδος ανακλαστικής «άμυνας» απέναντι στις κατασταλτικές κινήσεις τις αστυνομίας. Και ως συνειδητή απόφαση ήταν και είναι ανταγωνιστική με αυτές τις απολογητικές θεωρήσεις των γεγονότων. Είναι όμως γεγονός ότι η πραγματοποίηση αυτής της καταστροφικής επίθεσης βασίστηκε σε μεγάλο βαθμό στο προϋπολογισμένο γεγονός ότι το ΚΚΕ από τη μια, δηλαδή η εσωτερική καταστολή των διαδηλώσεων, και η κυβέρνηση από την άλλη εγκλωβίστηκαν μέσα στις ίδιες τους τις διαπραγματεύσεις (αφού ήταν ζήτημα επίδειξης δύναμης ποιος θα επικρατήσει), προκαλώντας μια στιγμιαία αδυναμία στην αγαστή συνεργασία τους. Το θέαμα μιας σύγκρουσης μεταξύ τους, τέτοιας που θα ικανοποιούσε και τους δύο, δεν επέτρεψε την από κοινού δυνατότητα καταστολής κι αποτέλεσε μάλιστα το σύνθημα για την αναρχική επίθεση στους ναούς του κράτους και του κεφάλαιου.

Στις 6.30 προσγειώνεται το αεροπλάνο του Κλίντον. Εκατό μόλις κομμουνιστές από τις 10.000 κόσμους που βρίσκονται στο Σύνταγμα προχωρούν προς τον κλοιό των ΜΑΤ που φράζουν το δρόμο για την πρεσβεία και πάνε να χάσουν μια εικονική μάχη για τα μάτια του κόσμου και για το γόητρο του ΚΚΕ. Σπρώχνονται για λίγα δευτερόλεπτα, η αστυνομία τους ψεκάζει με χημικά αέρια και εκείνοι αρχίζουν να τρέχουν. Οι καθοδηγητές τους διατάζουν να κάτσουν κάτω, όπως και όλο τον κόσμο στην πλατεία, για να κάνουν καθιστική διαμαρτυρία...

Κάπως έτσι ήσυχια και ανώδυνα θα ήθελαν να τελειώσει η νύχτα. Η κυβέρνηση με μια επίδειξη πυγμής χωρίς να συναντήσει ουσιαστική αντίσταση, και το ΚΚΕ με μια επίδειξη αντίστασης χωρίς καμία πυγμή....

Στις φλόγες η Αθήνα

Οι γνωστοί ταραχές, ανεμόκλητοι, καίστροψον τράπεζες και καταστήματα σε όλη την περιοχή από την Ομόνοια μέχρι το Σύνταγμα

Ισχυρές αστυνομικές δυνάμεις δεσπεύσαν στους διαδηλωτές να κατευθυνθούν προς την αμερικανική πρεσβεία

Περιοχές δράσης των ταραχών

Οι γνωστοί ταραξίες,
ανενόχλητοι,
κατέστρεψαν
τράπεζες και
καταστήματα σε όλη
την περιοχή από την
Ορόνεια μέχρι το
Σύντινιο.

Ισχυρές αστυνομικές δυνάμεις δε επέτρεψαν στους διαδηλωτές να κατευθυνθούν προς την αμερικαν πρεσβεία

Περιοχές δράσης των τοποξιών

Δύο στενά πιο κάτω, στην Πανεπιστημίου, αναρχικοί, αντιεξουσιαστές και νεολαίοι αρχίζουν τη δράση τους... Σπάζεται η πρώτη τράπεζα και με μολότοφ τυλίγεται στις φλόγες. Αρχίζουν να καταστρέφονται ένα-ένα τα καταστήματα στη Σταδίου, την Πανεπιστημίου και στα κάθετα στενά ενώ ακούγονται αναρχικά συνθήματα. Μια ομάδα από την περιφρούρηση της ΚΝΕ επιχειρεί ανεπιτυχώς να τους εμποδίσει κι απωθείται. Κεντρικά καταστήματα και υποκαταστήματα ελληνικών και ξένων τραπεζών σπάζονται, πολυτελή μαγαζιά, αντιπροσωπείες και επιχειρήσεις, χρυσοχοεία, γίνονται όλα στόχοι επιθέσεων. Στήνονται πρόχειρα οδοφράγματα με φλεγόμενους κάδους σκουπιδιών και εκτοξεύονται βόμβες μολότοφ στα ΜΑΤ που πλησιάζουν. Οι δρόμοι φωτίζονται από τα πυρπολημένα μαγαζιά και ο κόσμος που επιτίθεται εξαπλώνεται σε μια αωκετά μεγάλη περιοχή. Εντοπίζεται μια ομάδα από ασφαλίτες

και δέχεται επίθεση... Την οδό Πανεπιστημίου την έχουν καταλάβει οι εξεγερμένοι. Στη Σταδίου, τα μπλοκ των αριστερών κομμάτων υποχωρούν κάτω από ρίψεις ασφυξιογόνων προς την κατεύθυνση της Ομόνοιας. Πίσω τους οι αναρχικοί πετροβολούν τα ΜΑΤ, σπάζουν και καίνε τράπεζες και μαγαζιά, ενώ επιτίθενται με πέτρες στο Υπουργείο Εσωτερικών και στους μπάτσους που το φρουρούν. Η περιφρούρηση του ΚΚΕ ουσιαστικά έχει διαλυθεί... Μετά από μια ώρα περίπου και ενώ οι δύο δρόμοι έχουν τυλιχτεί στις φλόγες, κοντά στην Ομόνοια τα μπλοκ διαλύονται από την αγωγή αλλά μαζική προέλαση της αστυνομίας και τη συνεχή ρίψη ασφυξιογόνων. Οι αντιστεκόμενοι χωρίζονται σε ακόμη μικρότερες ομάδες κινούμενοι προς διαφορετικές κατευθύνσεις και συνεχίζουν το καταστροφικό έργο τους.

Μία ομάδα επιτίθεται με πέτρες και λουστούς στο Χρηματιστήριο και σε παρακείμενες τράπεζες, ενώ στην πλατεία Κοτζιά ανάβονται μεγάλες φωτιές. Μιά άλλη ομάδα κατεβαίνει την οδό Πειραιώς και επιτίθεται στο Υπουργείο Εργασίας, το ΙΚΑ, τον ΟΑΕΔ, στα γραφεία του Συνσπισμού, καίει κρατικά αμάξια και σπάει μια Μερσεντές του διπλωματικού σώματος, πολυτελή αυτοκίνητα, τράπεζες, αντιπροσωπείες αυτοκινητών, τα γραφεία των ΕΛΤΑ και μακριά πια από το κέντρο ένα περιπολικό... Σε πολλά σημεία ανάβονται φωτιές σε κάδους σκουπιδιών για αντιπερισπασμό προς τις αστυνομικές μονάδες που έχουν να κυνηγήσουν διάσπαρτες ομάδες, οι οποίες κινούμενες συνεχώς, αποφεύγουν τις άνισες συμπλοκές με τα ΜΑΤ κι επιφέρουν καταστροφές σε κρατικά και εμπορικά κτήρια σε πολλά και διαφορετικά σημεία της Αθήνας: όπως στην Πειραιώς, την Πατησίων και την Αλεξάνδρας, ακόμα και σε προάστια απομακρυσμένα από το κέντρο της πόλης απ' όπου ξεκίνησαν.

Αυτές οι επιθέσεις έληξαν περίπου δύο ώρες αργότερα. Η αστυνομία συνέλαβε στην τύχη 40 άτομα περίπου, τα περισσότερα από τα οποία ήταν μέλη κομμάτων και οργανώσεων που κατέφυγαν σε μαγαζιά για να αποφύγουν το ανθρωποκυνηγητό και τα ασφυξιογόνα. Στους περισσότερους αποδόθηκαν κατηγορίες κι αφέθηκαν ελεύθεροι. Τρεις από τους νέους που συνελήφθησαν και που δεν ανήκαν σε κάποιο κόμμα, προφυλακίστηκαν στις φυλακές ανηλίκων του Αυλώνα.

Ο αγώνας ενάντια στο Κράτος και το Κεφάλαιο συνεχίζεται....

Αλληλεγγύη στους εξεγερμένους του Σηάτλ και του Λονδίνου!

Η ΤΑΞΗ ΒΑΣΙΛΕΥΕΙ ΑΛΛΑ ΔΕΝ ΚΥΒΕΡΝΑ

‘Πλανιτάρχες’ - υπάλληλοι του πολυεθνικού κεφάλαιου,

Ντόπιοι εκφραστές της Νέας Τάξης Πραγμάτων,

Αντιαμερικάνοι πατριώτες που κυνηγάνε μερίδια εξουσίας με
ειρηνικές προεκλογικές πορείες και εικονικές συγκρούσεις,
Ένστολοι φρουροί του καθεστώτος, Τραπεζίτες και επιχειρηματίες

**ΕΙΝΑΙ ΟΛΟΙ ΤΟΥΣ ΕΚΦΡΑΣΤΕΣ ΤΟΥ ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΟΥ
ΚΟΣΜΟΥ ΚΑΙ ΕΧΟΥΝ ΕΝΑΝ ΚΟΙΝΟ ΕΧΘΡΟ, ΟΣΟΥΣ ΜΑΧΟΝΤΑΙ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΝΑΤΡΟΠΗ, ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ**

Παρασκευή 19 Νοέμβρη, ημέρα επίσκεψης του Κλίντον στην Αθήνα. Κοινή επιδίωξη της κυβέρνησης και των κομμάτων είναι να ελέγξουν τις διαδηλώσεις με στόχο να διατηρήσουν την τάξη και να διαφυλάξουν τα ‘εθνικά συμφέροντα’.

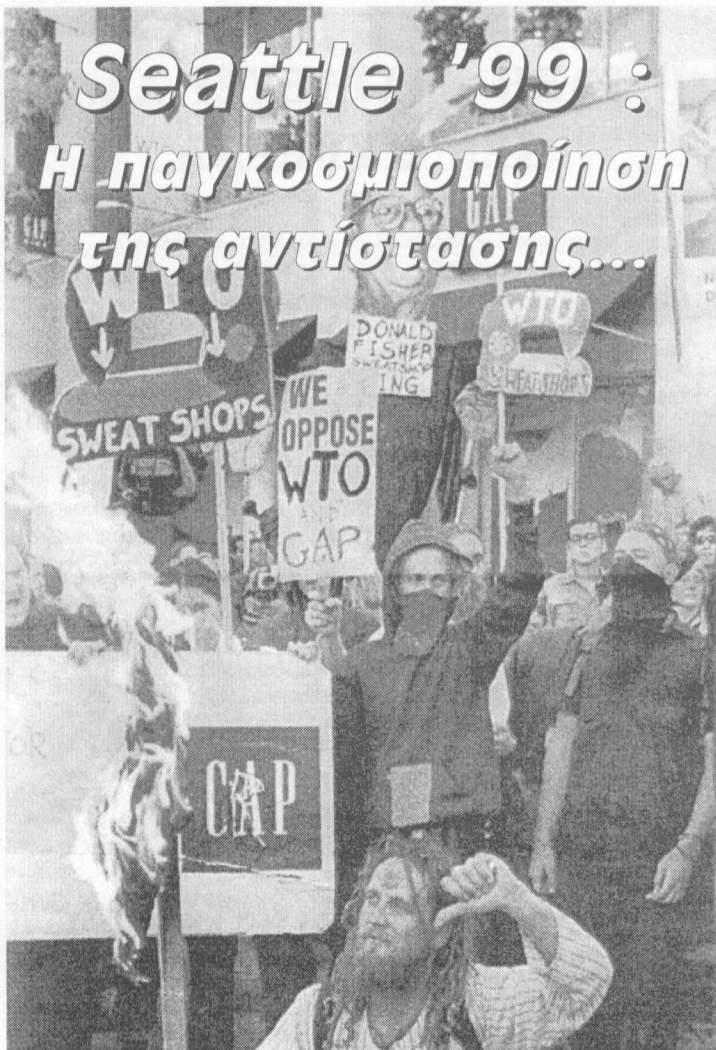
Αναρχικοί, προλετάριοι, νεολαίοι επιτίθενται στους ναούς του κεφάλαιου και του εμπορεύματος (χρηματιστήριο, υπουργεία, τράπεζες, πολυτελή καταστήματα) και στους φύλακες της άρχουσας τάξης, ως πράξη αντίστασης στο ελληνικό κράτος και κεφάλαιο και ευρύτερα στο ιμπεριαλιστικό μπλοκ στο οποίο ανήκει, ως πράξη αλληλεγγύης προς όσους πολεμούν για την ελευθερία σε όλο τον κόσμο, στέλνοντας το μήνυμα ότι τα αφεντικά δεν είναι άτρωτα.

**ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΗ ΝΕΑ ΤΑΞΗ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑΣ
ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΑΞΙΚΕΣ ΕΞΕΓΕΡΣΕΙΣ**

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ

Seattle '99 :

Η παγκοσμιοποίηση της αντίστασης...

Ενώ στην Αθήνα δεν είχε σβήσει ακόμα ο απόηχος από την καταστροφική επίθεση που εξαπέλυσαν οι αναρχικοί στο κέντρο της πόλης με την επίσκεψη του "πλανητάρχη" Κλίντον, μια νέα καταστροφική επίθεση εξαπολύθηκε, αυτή τη φορά στο κέντρο της πόλης του Σηάτλ στις ΗΠΑ, με την ευκαιρία της συνόδου του WTO, στις 30 Νοέμβρη '99.

Η καταγραφή βέβαια των βίαιων γεγονότων του Σηάτλ από τα διεθνή ΜΜΕ, δεν ήταν και πολύ καλύτερη από αυτή που επιφύλαξαν τα εγχώρια ΜΜΕ στα γεγονότα της 19ης Νοέμβρη στην Αθήνα... Εξαιτίας όμως και του χώρου όπου εκτυλίχθηκαν (μέσα στις ίδιες τις ΗΠΑ) η παρουσίασή τους ήταν απείρως πιο αποκαλυπτική για το σοκ και την ανασφάλεια που προκαλεί η εκδήλωση της κοινωνικής αντι-βίας στους κυρίαρχους - ακόμα κι όταν αυτά τα γεγονότα, όπως στην περίπτωση του Σηάτλ, προαναγγέλλονται ουσιαστικά από μήνες νωρίτερα... Χαρακτηριστικοί είναι και οι τίτλοι : *"Φλόγες του Μίσους"* από το Λονδίνο, *"Αναρχία στους δρόμους της Αμερικής"* από την Αυστραλία, *"Το Χάος βασιλεύει στους δρόμους της πόλης"* από τοπική εφημερίδα του Σηάτλ κ.ο.κ.

WTO : Ένα οικονομικό εργαλείο για την παγκοσμιοποίηση της Κυριαρχίας...

Ποιος είναι όμως ο WTO για τον οποίο και έγινε η *"μάχη του Σηάτλ"*; Πρόκειται για τον World Trade Organization (Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου) που δημιουργήθηκε ως συνέχεια της GATT (Γενική Συμφωνία Δασμών και Εμπορίου). Να θυμίσουμε ότι η GATT δημιουργήθηκε με πρωτοβουλία των ΗΠΑ το 1947, ξεκινώντας μια σειρά διεθνείς συνόδους (γύρους διαπραγματεύσεων) με σκοπό τη διαρκή φιλελευθεροποίηση του παγκόσμιου εμπορίου στην μεταπολεμική περίοδο. Η GATT ολοκληρώθηκε με τον περίφημο "γύρο των διαπραγματεύσεων" της Ουρουγουάης (1987-94) όπου μια σειρά από χώρες δεσμεύτηκαν να μειώσουν τους δασμούς κι άλλους κρατικούς περιορισμούς στη διεθνή διακίνηση των εμπορευμάτων.

Ο ΠΟΕ δημιουργήθηκε επίσημα τον Απρίλιο του 1995 με τις συμφωνίες του Μαρακές, από 125 κράτη, σαν ένα υπερεθνικό θεσμικό όργανο με παγκόσμια εξουσιοδότηση (ανάλογη άλλων οικονομικών οργανισμών όπως η Παγκόσμια Τράπεζα και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο) για την προώθηση μιας πλανητικής καπιταλιστικής αγοράς, προσθέτοντας επιπλέον στον κύκλο των εμπορευμάτων που η GATT όριζε την "απελευθέρωσή" τους, το φυσικό περιβάλλον και τους πόρους του, καθώς και τις λεγόμενες υπηρεσίες όπως η υγεία, οι επικοινωνίες, ο πολιτισμός, η γνώση και η διακίνηση των ιδεών...

Η σύνοδος του ΠΟΕ στο Σηάτλ, όπως εκείνη άλλωστε για τα πενηντάχρονα και τη νέα μορφή του NATO στη Νέα Υόρκη (κατά τη διάρκεια της πολεμικής επιδρομής στα Βαλκάνια), αφορούσε κι αυτή την παραπέρα διαμόρφω-

ση της Νέας Τάξης Πραγμάτων με άλλα μέσα... και δη οικονομικά. Αφορούσε δηλαδή την προώθηση της καπιταλιστικής παγκοσμιοποίησης με τη συνεχή "απελευθέρωση" του διεθνούς εμπορίου και την απορρύθμιση της αγοράς (από τον παρεμβατισμό του έθνους-κράτους) προς όφελος των πολυεθνικών. Πρόκειται με λίγα λόγια για την επιβολή και την ολοκλήρωση της εμπορευματοποίησης των πάντων σε μια "ελεύθερη αγορά" με πλανητική έκταση, και μόνους περιορισμούς εκείνους που θέτουν τα συμφέροντα των αμερικάνικων, των ευρωπαϊκών και των ιαπωνικών πολυεθνικών και οι όποιοι ανταγωνισμοί μεταξύ τους.

Ίσως όχι τυχαία για αυτή την σύνοδο του ΠΟΕ (την 3η μετά από εκείνες της Γενεύης και της Σιγκαπούρης) και τελευταία διεθνή συνδιάσκεψη του 20ού αιώνα, επελέγη το Σηάτλ, το μεγάλο εξαγωγικό λιμάνι των ΗΠΑ στον Ειρηνικό, έδρα μεταξύ άλλων της Boeing και της Microsoft και βιτρίνα του "θαύματος" της αμερικάνικης Νέας Οικονομίας.

Να επισημάνουμε επίσης ότι στον ΠΟΕ συμμετέχουν ήδη 135 κράτη και διοικείται από εντεταλμένους ειδικούς τεχνοκράτες, ενώ προβλέπονται συγκεκριμένες κυρώσεις για όσα από τα μέλη του οργανισμού δεν πειθαρχούν στις συμφωνίες καθώς και μια σειρά εμπορικών αποκλεισμών για τα κράτη που δεν συμμετέχουν ακόμη. Ήδη έχουν ζητήσει επίσημα την ένταξή τους στον ΠΟΕ η Ρωσία, η Κίνα και μια εικοσάδα άλλων μικρών και μεσαίων κρατικών σχηματισμών.

Ανάμεσα στα συγκεκριμένα και επίμαχα ζητήματα αυτής της συνόδου -η οποία εγκαινίασε ουσιαστικά έναν τριετή γύρο διεθνών διαπραγματεύσεων που θα διεξαχθούν κλεισμένων των θυρών-, όπου συμμετείχαν 5.000 εκπρόσωποι από τις χώρες μέλη (κατανεμημένοι σε διάφορες "επιτροπές εργασίας"), θα αναφέρουμε ενδεικτικά τα εξής:

α) την απελευθέρωση από δασμούς και επιδοτήσεις του διεθνούς εμπορίου των αγροτικών προϊόντων καθώς και την άρση μιας σειράς απαγορεύσεων για την εμπορία γενετικά μεταλλαγμένων προϊόντων που παράγουν οι ΗΠΑ χάρη στην τεχνολογική υπεροχή τους σε αυτό τον τομέα,

β) το καθεστώς των προστατευτικών μέτρων που επιβάλλουν οι ΗΠΑ στην αγορά τους (σε ό,τι αφορά ορισμένα προϊόντα βαριάς βιομηχανίας και τεχνολογίας, όπως ο χάλυβας και τα κυκλώματα) απέναντι στους Ευρωπαίους και Ιάπωνες ανταγωνιστές τους,

γ) την επιβολή νέων μέτρων στις εργασιακές σχέσεις και στη σχέση παραγωγής-περιβάλλοντος, αφενός εισάγοντας "τρίτοκοσμικά" μοντέλα μισθωτής (δουλικής) εργασίας στον αναπτυσσόμενο Βορρά και αφετέρου εξαγοντας στις χώρες του Νότου "προστασία του περιβάλλοντος" κι "ανθρώπινα δικαιώματα" στην εργασία, προς όφελος βέβαια της καπιταλιστικής ανταγωνιστικότητας και των εξαγωγών του Βορρά,

δ) την πλήρη φιλελευθεροποίηση του λεγόμενου τριτογενή τομέα και την ένταξή του στην ελεύθερη αγορά (τηλεπικοινωνίες, πολιτισμός, περίθαλψη, εκπαίδευση κ.λπ.) και,

ε) την επιβολή μέτρων για την κατοχύρωση των "πνευματικών δικαιωμάτων", όπως για παράδειγμα την κερδοσκοπική αποκλειστικότητα των βιοτεχνολογικών και φαρμακευτικών πολυεθνικών επάνω στα προϊόντα τους (όπως για το AIDS, κ.λπ.).

Ανυπολόγιστες είναι οι συνέπειες από τους γενικότερους αλλά και τους ειδικότερους σχεδιασμούς του ΠΟΕ και των πολυεθνικών, για την κοινωνία, τη φύση και την κουλτούρα τόσο στις μητροπόλεις του καπιταλισμού όσο και στις περιφέρειές του κι ιδιαίτερα στις χώρες του Νότου, που μαστίζονται ήδη από τα φασιστικά νεοαποικιακά καθεστώτα και τις γενοκτονίες, τη λεηλασία και την υπερχρέωση, την απόλυτη ένδεια, τον υποσιτισμό και τις επιδημίες, τη μόλυνση καθώς και τα τοξικά/πυρηνικά απόβλητα του Βορρά...

Και τονίζουμε ιδιαίτερα την περίπτωση του Νότου, ακριβώς γιατί ζούμε σε έναν κόσμο όπου τρεις "άνθρωποι" διαθέτουν τόσο πλούτο όσο 600 εκατομμύρια κάτοικοι του λεγόμενου "τρίτου κόσμου", και όπου το πλουσιότερο 1/5 της ανθρωπότητας που κατοικεί στο Βορρά νέμεται το 85% των παγκόσμιων πόρων, ενώ το ίδιο ποσοστό που κατοικεί στις φτωχότερες χώρες διαθέτει μόλις το 1% !

Το φάσμα των διαδηλωτών του Σηάτλ

Κατά συνέπεια λοιπόν και το φάσμα των οργανώσεων και των ομάδων που κινητοποιήθηκαν και συγκεντρώθηκαν στο Σηάτλ ήταν ανάλογο με την ευρύτητα και την ποικιλία του φάσματος των θιγόμενων από τους σχεδιασμούς του ΠΟΕ και την παγκοσμιοποίηση. Ήταν ένα εξαιρετικά μεγάλο και ετερόκλητο πλήθος διαδηλωτών, όχι μόνο από τις ΗΠΑ αλλά και πολλές άλλες χώρες, από διάφορες κοινωνικές ομάδες και τάξεις, πολιτικούς χώρους και ιδεολογικά ρεύματα.

Ανάμεσά τους ξεχώριζαν πολλοί αμερικανοί βιομηχανικοί εργάτες κι ευρωπαίοι αγρότες από τα αντίστοιχα συνδικάτα, χιλιάδες μέλη από 1.200 Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις, όπως αυτές ενάντια στα γενετικώς μεταλλαγμένα τρόφιμα και διάφορες τάσεις οικολόγων, φοιτητές, διανοούμενοι και καλλιτέχνες, πατριώτες υπέρμαχοι της πάλαι ποτέ "εθνικής κυριαρχίας", θρησκευτικές σχέτες και ειρηνιστές, αντιπροσωπευτικές ομάδες από αφρικανικές και λατινοαμερικάνικες χώρες, όπως "οι χωρίς γη" από τη Βραζιλία και οι ινδιάνοι ζαπατιστές από το Μεξικό, καθώς επίσης διάφοροι αριστεροί, εναλλακτικοί και αναρχικοί...

Όσον αφορά τον κύριο όγκο των διαδηλωτών που συγκεντρώθηκαν στο Σηάτλ για να διαμαρτυρηθούν ενάντια στη σύνοδο του ΠΟΕ, το σημαντικότερο ρόλο βέβαια τον έπαιξαν οι κινητοποιήσεις αφενός των αμερικάνικων εργατικών συνδικάτων, όπως τα AFL-CIO και Teamsters, μαζί με τα ευρωπαϊκά αγροτικά συνδικάτα κι αφετέρου των οικολογικών Μ.Κ.Ο. όπως οι "Οι Φίλοι της Γης", καθώς και ο συντονισμός των κινήσεων μεταξύ των συνδικάτων και των οικολογικών οργανώσεων.

Μικρότερη αλλά δυναμικότερη παρουσία, από εκείνη των συνδικάτων και των οικολόγων,

είχαν οι διάφοροι αριστεροί και εναλλακτικοί ακτιβιστές με το σύνθημα "Ο ΠΟΕ σκοτώνει - σκοτώστε τον!", όπως το Direct Action Network. Πρόκειται για ομάδες που εκπαιδεύονταν επί μήνες σε πρακτικές ενός είδους "αντάρτικου των δρόμων", οργάνωναν τις επικοινωνίες τους με "γουόκι-τόκι" και κατάστρωναν σχέδια επί χάρτου για την κατάληψη και τον αποκλεισμό συγκεκριμένων προσβάσεων στο χώρο της συνόδου του ΠΟΕ, ματαιώνοντας τελικά την προγραμματισμένη τελετή έναρξής της.

Ανάμεσα στους μαχητικούς ακτιβιστές που δεν κατέβηκαν στους δρόμους του Σηάτλ απλώς για να διαμαρτυρηθούν, ήταν και οι αναρχικοί που συγκεντρώθηκαν από πολλά σημεία των ΗΠΑ και οι οποίοι κατά τη διάρκεια των γεγονότων σχημάτισαν το "μαύρο μπλοκ" που επέδειξε μεγάλη κινητικότητα κι εξαιρετική επιθετικότητα, προκαλώντας μεγάλες καταστροφές στο κέντρο του Σηάτλ, ενώ με τη δράση του απελευθέρωσε και μια ευρύτερη καταστροφική δυναμική που έδωσε συγκεκριμένο χαρακτήρα και διαστάσεις στην όλη κινητοποίηση ενάντια στη σύνοδο του ΠΟΕ.

Αυτονόητο είναι πως, πέρα από το ότι όλοι αυτοί είχαν σαν κοινό σημείο αναφοράς τους τη σύνοδο του ΠΟΕ, το γεγονός ότι αυτή η συγκέντρωση ήταν μια ευκαιρία για όλους (συνδικαλιστές, οικολόγους, εναλλακτικούς, αναρχικούς...) να αναπτύξουν τις ιδιαίτερες θέσεις και την δράση τους, σημαίνει ότι η "συνύπαρξη" μεταξύ τους, στους δρόμους του Σηάτλ, δεν θα ήταν σε όλες τις περιπτώσεις ανέφελη και φιλική...

Τα γεγονότα της αντίστασης στην σύνοδο του ΠΟΕ

Οι πρώτες εκδηλώσεις ενάντια στη σύνοδο του ΠΟΕ ξεκίνησαν εκτός των ΗΠΑ... Στις 16 Νοέμβρη μια ομάδα ακτιβιστών κατέλαβε τα γραφεία της έδρας του ΠΟΕ στη Γενεύη της Ελβετίας! Μια μαχητική διαδήλωση ενάντια στον ΠΟΕ, καθώς και ταραχές, έγιναν στη Μανίλα των Φιλιππίνων στις 24 Νοέμβρη ενώ λιγότερο επεισοδιακές πορείες έγιναν στη Γενεύη, όπου στις 27 Νοέμβρη πάνω από 3.000 άτομα συγκεντρώθηκαν έξω από την έδρα του ΠΟΕ με το σύνθημα "Αντίσταση", στην Τσεχία, στη Γαλλία, την Αυστραλία, την Ινδονησία και αλλού. Διαδηλώσεις ενάντια στη σύνοδο του ΠΟΕ έγιναν επίσης στη Νέα Υόρκη στις 26 Νοέμβρη, όπου η αστυνομία έκανε και συλλήψεις, στη Βοστώνη και άλλες πόλεις των ΗΠΑ.

Στο Σηάτλ οι πρώτες εκδηλώσεις ξεκίνησαν στις 28 Νοέμβρη, ενώ όλη η δύναμη της αστυνομίας ήταν σε πλήρη επιφυλακή και είχαν προβλεφθεί 6 εκατομμύρια \$ για τις υπερωρίες των μπάτσων και επιπλέον προμήθειες "ειδικού εξοπλισμού"... Το ίδιο βράδυ μερικές δεκάδες αντιεξουσιαστών ακτιβιστών καταλαμβάνουν ένα εγκαταλελειμμένο κτίριο στο κέντρο του Σηάτλ, ονομάζοντάς το "Αυτόνομη Ζώνη" και ανακοινώνουν πως είναι ευπρόσδεκτοι για να το κατοικήσουν φτωχοί και άστεγοι της πόλης. Στις 29 Νοέμβρη,

Διαδηλωτής χτυπημένος από πλαστικές σφαίρες

μεταξύ άλλων, γίνεται πορεία στην αριστοκρατική συνοικία του Κάπιτολ Χιλ από εκατοντάδες διαδηλωτές και αποκλεισμός σε καταστήματα διαφόρων εταιρειών.

Στις διαδηλώσεις της επομένης, Τρίτη 30 Δεκέμβρη, καθώς και τη νύχτα προς την Τετάρτη υπολογίζεται ότι συμμετείχαν περί τα 40 με 50 χιλιάδες άτομα. Οι δρόμοι στο κέντρο του Σηάτλ και ειδικά αυτοί που οδηγούσαν στο συνεδριακό κέντρο έκλεισαν από ομάδες διαδηλωτών. Πολλοί σύνεδροι αποκλείστηκαν και δεν μπόρεσαν να φθάσουν στη σύνοδο κι ανάμεσά τους ο γ.γ. του ΟΗΕ Κ. Ανάν και η υπουργός Εξωτερικών των ΗΠΑ Μ. Ολμπράϊτ που αποχώρησαν από το Σηάτλ.

Οι κατασταλτικές απόπειρες της αστυνομίας να απωθήσει τις ομάδες των διαδηλωτών και να ανοίξει τους δρόμους κατέληξαν σε συμπλοκές, οδοφράγματα και καταστροφές, στις οποίες υπολογίζεται ότι συμμετείχαν περί τις 5.000 άτομα. Η αστυνομία έκανε εκτεταμένη χρήση ασφυξιογόνων αερίων και χρησιμοποίησε πλαστικές σφαί-

ρες, ενώ έγιναν και εκατοντάδες συλλήψεις. Μπροστά στον ανεξέλεγκτο χαρακτήρα των γεγονότων ο κυβερνήτης της πολιτείας Ουάσιγκτον κήρυξε την πόλη σε Κατάσταση Έκτακτης Ανάγκης, κάλεσε για την αποκατάσταση της τάξης την επέμβαση στρατιωτικών μονάδων της Εθνοφρουράς κι απαγόρευσε την κυκλοφορία στην πόλη από τη δύση μέχρι την ανατολή του ήλιου! Την Πέμπτη 1η Δεκέμβρη που έφθασε ο πρόεδρος Κλίντον στο Σηάτλ για να παρευρεθεί στη σύνοδο του ΠΟΕ, το κέντρο της πόλης ήταν έρημο και αποκλεισμένο από το στρατό και την αστυνομία, ενώ στην περίμετρο γίνονταν ακόμα συλλήψεις ακτιβιστών.

Η σύνοδος με το βαρύγδουπο τίτλο "ο γύρος της χιλιετίας" δεν μπόρεσε τελικά ούτε να αρχίσει στην ώρα της, ούτε να ολοκληρώσει τις εργασίες της ούτε να εκδώσει κάποιο ανακοινωθέν. Τόσο οι έντονες εσωτερικές αντιθέσεις (αφενός ανάμεσα σε αμερικανούς και ευρωπαίους κι αφετέρου ανάμεσα στις χώρες του Βορρά και σ' εκείνες του Νότου) όσο και οι σφοδρές εξωτερικές αντιδράσεις οδήγησαν τη σύνοδο σε ναυάγιο. [Ο ΠΟΕ θα συνεχίσει τις ευγενείς του προσπάθειες λιγότερο εντυπωσιακά απ' ό,τι επιχείρησε στο Σηάτλ, στο Παγκόσμιο Οικονομικό Φόρουμ (WEF) που διοργανώνει στο Νταβός της Ελβετίας, από 27 Γενάρη έως 1η Φλεβάρη 2000].

Οι διαδηλώσεις, οι συγκρούσεις και οι καταστροφές καθώς και ο αποκλει-

σμός του κέντρου στο Σηάτλ από την αστυνομία και την εθνοφρουρά υπολογίστηκε ότι προκάλεσαν ζημιές 2,5 εκατομμυρίων \$ και "διαφυγόντα κέρδη" για τις επιχειρήσεις 7,5 εκατομμυρίων \$.

Στο Λονδίνο επίσης έγιναν συγκρούσεις και καταστροφές καθώς και συλλήψεις διαδηλωτών από την αστυνομία, στις 30 Νοέμβρη που είχε οριστεί, από την People's Global Action, ως "παγκόσμια ημέρα δράσης, αντίστασης και γιορτής ενάντια στο παγκόσμιο καπιταλιστικό σύστημα".

Στις 3 Δεκέμβρη έγινε και η τελευταία συγκέντρωση 2.000 διαδηλωτών στο Σηάτλ οι οποίοι με πορεία αλληλεγγύης κατευθύνθηκαν στις φυλακές της κομητείας Κινγκ όπου κρατούνταν οι 587 συλληφθέντες από τα γεγονότα.

Στη Γενεύη, στις 3 Δεκέμβρη επίσης, άγνωστοι με την υπογραφή "Πράσινο Μήλο" προκάλεσαν δολιοφθορά στο σταθμό ηλεκτρικής ενέργειας της έδρας του ΠΟΕ αφήνοντας χωρίς ρεύμα τα γραφεία και τους υπολογιστές του οργανισμού.

Στις 12 Δεκέμβρη, τέλος, 500 καταληψίες φοιτητές από το πανεπιστήμιο UNAM του Μεξικό πραγματοποίησαν πορεία προς την αμερικάνικη πρεσβεία σε μια πράξη αλληλεγγύης στον Mumia Abu Jamal και στους συλληφθέντες του Σηάτλ. Σε συγκρούσεις που ακολούθησαν μπροστά από την πρεσβεία η αστυνομία συνέλαβε 98 διαδηλωτές...

Η παγκοσμιοποίηση της αντίστασης στην παγκοσμιοποίηση της Κυριαρχίας...

Όπως έδειξε και η αμερικανονατοϊκή επίθεση ενάντια στη Γιουγκοσλαβία, μετά την πρόσφατη ιστορική περίοδο της αδιαμφισβήτητης "εθνικής κυριαρχίας" του κράτους στον κατοχυρωμένο "εθνικό" του χώρο, ανατέλλει μια νέα ιστορική περίοδος, αυτή της παγκόσμιας κυριαρχίας σ' έναν πλανητικό κοσμο-χώρο χωρίς απαραβίαστα εθνικά σύνορα, στο όνομα της "ελεύθερης αγοράς", των "ανθρώπινων δικαιωμάτων" κ.λπ. Όπου τα "εθνικά κράτη" του χθες (και οι πιθανές μητροπόλεις-κράτη του αύριο) θα βρουν τη θέση τους ως αλληλοσυνδεδεμένοι κι αλληλεξαρτώμενοι σχηματισμοί περιφερειακής κυριαρχίας των τοπικών ελίτ, ενσωματωμένοι σ' ένα παγκόσμιο σύστημα ενιαίας κι ολοκληρωτικής κυριαρχίας.

Σε κάθε περίπτωση πάντως, κι απέναντι στη Μοναδική Σκέψη για την παγκοσμιοποίηση μέσω της κυριαρχίας, θεωρούμε -όπως επιστημόναμε και στις συναντήσεις μας κατά τη διάρκεια της ιμπεριαλιστικής επίθεσης στα Βαλκά-

νια-, ότι η παγκοσμιοποίηση με την έννοια ενός κόσμου που να χωράει άπειρους κόσμους χωρίς σύνορα αφορά, πάνω απ' όλα, το επαναστατικό όραμα μιας ανθρωπότητας που είναι μία και αδιαίρετη σ' έναν πλανήτη μοναδικό κι αδιαίρετο.

Και αυτή η παγκοσμιοποίηση, είναι μια υπόθεση άμεσα συνδεδεμένη με τούς καθημερινούς αγώνες των εξεγερμένων ανθρώπων που όπου γης επι-

χειρούν να επαναοικειωθούν

και να απαλλοτριώσουν

το χρόνο και το χώρο

της ζωής που κα-

τακερματίζεται,

αλλοτριώνεται

και διαλύεται

από την Εξου-

σία, την Ιδιοκτη-

σία και την Οικο-

νομία...

Κατά συνέπεια το

ζήτημα είναι αν η παγκο-

σμιοποίηση θα γίνει από τα πάνω,

κάθετα, εξουσιαστικά και ιεραρχημένα, με την επιβολή της ιμπεριαλιστικής (αυτοκρατορικής) κυριαρχίας που ασκούν οι υπερεθνικές ή πολυεθνικές πολιτικοστρατιωτικές και οικονομικές δομές [όπως το G7, το NATO, η NAFTA, η Ε.Ε., το ΔΝΤ, η Παγκόσμια Τράπεζα, ο ΠΟΕ κ.λπ.] ή θα προκύψει οριζόντια κι από τα κάτω, μέσα από τα ανταγωνιστικά κι ανατρεπτικά κινήματα που ξεσπούν με πανανθρώπινα και οικουμενικά προτάγματα ενάντια ακριβώς στην παγκοσμιοποίηση της κυριαρχίας.

Κι από αυτή τη σκοπιά νομίζουμε ότι πρέπει να ειπωθεί το Σηάτλ. Πέρα από τις όποιες καθυστερήσεις κι αναχρονισμούς που ακόμα υπάρχουν ανάμεσα στους αντιστεκόμενους, ό,τι καλύτερο συνέβη στο Σηάτλ δεν αφορά μια μάχη οπισθοφυλακής που διεξάγουν ενάντια στην καπιταλιστική παγκοσμιοποίηση οι νοσταλγοί της εθνικής κυριαρχίας έναντι της ανατέλλουσας αυτοκρατορικής, αλλά το σύγχρονο και επίκαιρο πόλεμο που διεξάγεται ανάμεσα στις πολιτικοοικονομικές δυνάμεις που προωθούν την παγκοσμιοποίηση όπως τη γνωρίζουμε σήμερα (από τα πάνω) και στις κοινωνικές δυνάμεις που προωθούν την παγκοσμιοποίηση -έστω και στοιχειακά- όπως πραγματικά την θέλουμε (από τα κάτω).

Απόδειξη ότι οι συναντήσεις αγώνα όπως εκείνη του Σηάτλ, παλιότερα του Άμστερνταμ και του Λονδίνου, κι αύριο σε πλήθος πόλεις της γης πραγματοποιούνται όλο και περισσότερο από κοινωνικές δυνάμεις πολυποίκιλης εθνικής και εθνοτικής καταγωγής στο όνομα ενός κόσμου από όλους και για ό-

λους... Μιά νέα, άτυπη Διεθνής, χωρίς καμιά ιεραρχική δομή και αναγνωρισμένους ηγέτες, αλλά με πρωτοβουλίες και κινητικότητα από τα κάτω και μια αποτελεσματική οριζόντια επικοινωνία κυρίως μέσω του Διαδίκτυου (πρακτική που ξεκίνησαν οι εξεγερμένοι ινδιάνοι από τα βουνά του μεξικάνικου νό-του!).

Και αυτή η παγκοσμιοποίηση της αντίστασης είναι ένα ακόμη σημαντικό μήνυμα του Σηάτλ, πλάι σε εκείνο της εξεγερτικής και πολύτροπα βίαιης μεθοδολογίας που όλο και πιο καθαρά αναδύεται σε βάρος του πασιφισμού και της παθητικότητας.

Απέναντι λοιπόν στην Μοναδική Σκέψη για την "ιστορική αναγκαιότητα" της πολιτικής, οικονομικής και πολιτισμικής παγκοσμιοποίησης, οι αντίπαλοι της Νέας Τάξης δεν περιορίζονται βέβαια στο γνωστό εθνικιστικό, συνδικαλιστικό και σταλινικό συνονθύλευμα που δρα ως η οπισθοφυλακή του περασμένου αιώνα. Μέσα από το ετερόκλητο πλήθος των χιλιάδων ανπιστεκόμενων του Σηάτλ, όπως και αλλού επίσης, αναδύεται όλο και πιο ορατά η δυνατότητα της πανανθρώπινης αντίστασης στις προδιαγεγραμμένες "ιστορικές νομοτέλειες" της κυριαρχίας με μια αναμφισβήτητη κοινωνική δυναμική, που στην πιο αυθεντική της μορφή και σε πείσμα των χειραγωγών και των συκοφαντών την εκφράζουν οι αυξανόμενα επιθετικές διαθέσεις κι οι εξεγέρσεις των αποκλεισμένων προλετάριων.

"Μια τρομερή παγκόσμια επανάσταση βρίσκεται σε πλήρη εξέλιξη... και οι επιπτώσεις της δεν θα έχουν κανένα ιστορικό προηγούμενο" έγραψε τις μέρες του Σηάτλ ο Τ. Γκίτλιν (ένας καθηγητής στο πανεπιστήμιο της Ν. Υόρκης) υποδηλώνοντας ακριβώς ότι το Σηάτλ δεν σηματοδοτεί ένα ρόγχο του παρελθόντος αλλά ένα σκίρτημα του μέλλοντος.

Σε κάθε περίπτωση, το γεγονός είναι πως αυτές οι μαζικές και μαχητικές εκδηλώσεις αντίστασης πάνω από τα σύνορα κι απέναντι στο συγκεκριμένο σχεδιασμό της παγκόσμιας κυριαρχίας εμπεριέχουν μια δυναμική προοπτική και πρόκληση για τους ανπιστεκόμενους σε όλον τον κόσμο κι εναπόκειται στη βούληση και την κριτική τους ικανότητα να αντλήσουν γόνιμα και διεξοδικά συμπεράσματα από το Σηάτλ, το νέο Σικάγο στο τέλος του 20ού αιώνα.

Και από αυτή την άποψη, απευθυνόμενοι στη βούληση και την κριτική ικανότητα των εξεγερμένων νεολαίων και προλετάριων δημοσιεύουμε εδώ τον απολογισμό, τις παρατηρήσεις και τις θέσεις ορισμένων από τους αναρχικούς που έδρασαν στο Σηάτλ.

Γιατί όπως έγραψαν και οι ίδιοι οι σύντροφοι, ό,τι συνέβη στους δρόμους του Σηάτλ δεν ήταν παρά μια γεύση από το μέλλον...!

**Εμείς που κάθε γωνιά της γης είναι πατρίδα μας
και κάθε πατρίδα μάς είναι ξένη**

Black Block Attack!

**Ενημέρωση από ένα τμήμα του
αναρχικού μαύρου μπλοκ που έδρασε
στις 30 Νοέμβρη '99 στο Σηάτλ**

Στις 30 Νοέμβρη, διάφορες ομάδες και άτομα από το “μαύρο μπλοκ” επιτέθηκαν σε πολλές επιχειρήσεις στο κέντρο του Σηάτλ. Ανάμεσα στους στόχους (για να αναφέρουμε μόνο μερικούς) ήταν:

- Η Fidelity Investment (μεγαλομέτοχος στα Δυτικά Πετρέλαια, την πηγή των δεινών για τη φυλή U'wa στην Columbia)

- Η Τράπεζα της Αμερικής, η US Bancorp, η Key Bank και η Washington Mutual Bank (οικονομικοί οργανισμοί-κλειδιά στην επέκταση της οικονομικής καταστολής)

- Η Old Navy, η Banana Republic και η GAP (εταιρείες της Fisher που βιάζουν τη γη στα Βορειοδυτικά δάση και χρησιμοποιούν κακοπληρωμένους εργάτες)

- Η NikeTown και η Levi's

- Τα McDonald's (έμποροι φαστ-φουντ που δίνουν μισθούς σκλαβιάς, υπεύθυνοι για την καταστροφή τροπικών δασών και τη μετατροπή τους σε βοσκοτόπους, όπως και για σφαγές ζώων)

- Η Starbucks (έμποροι μιας εθιστικής ουσίας, που η συγκομιδή των προϊόντων της γίνεται από αγρότες που εξαναγκάζονται να καταστρέφουν τα ίδια τους τα δάση και με μισθούς κάτω από το όριο της φτώχειας)

- Η Warner Bros (στο μονοπώλιο των media)

- Η Planet Hollywood (απλώς γιατί είναι η Planet Hollywood)

Αυτές οι ενέργειες διήρκεσαν περίπου πέντε ώρες. Σπάστηκαν τα τζάμια στις βιτρίνες και τις εισόδους και προκλήθηκαν φθορές στις προσόψεις των κτηρίων. Σφεντόνες, κουτιά εφημερίδων, βαρειοπούλες, σφυριά και λαστοί χρησιμοποιήθηκαν για τη στρατηγική καταστροφή της ιδιοκτησίας των επιχειρήσεων και επίσης για να υπάρχει εύκολη πρόσβαση (ένα από τα τρία Starbucks που έγιναν στόχοι και η NikeTown λεηλατήθηκαν). Χρησιμοποιήθηκαν επίσης αυγά που περιείχαν διάλυμα που καταστρέφει το γυαλί και σπρέι μπογιάς.

Το μαύρο μπλοκ ήταν μια χαλαρά οργανωμένη συλλογικότητα, αποτελούμενη από ομάδες συγγένειας και άτομα που περιπλανήθηκαν στο κέντρο της πόλης. (...) Σε αντίθεση με τη συντριπτική πλειοψηφία των ακτιβιστών που δέχτηκαν δακρυγόνα και άλλα χη-

μικά και σε ορισμένες περιπτώσεις πυροβολισμούς με πλαστικές σφαίρες, το μεγαλύτερο μέρος του δικού μας μπλοκ δεν είχε σοβαρούς τραυματισμούς επειδή ήταν διαρκώς σε κίνηση και απέφυγε την εμπλοκή με την αστυνομία. Ήμασταν σφιχτά πιασμένοι μεταξύ μας και προσέχαμε ο ένας τον άλλον. Όσοι δέχτηκαν επίθεση από τους ομοσπονδιακούς μπράβους, απελευθερώθηκαν εξαιτίας γρήγορων αντανakλαστικών και από οργανωμένα μέλη του μαύρου μπλοκ. Η αίσθηση της αλληλεγγύης προκαλούσε δέος.

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΕΙΡΗΝΗΣ

Δυστυχώς, η παρουσία και η επιμονή της «αστυνομίας ειρήνης» ήταν αρκετά ενοχλητική.

Σε έξι τουλάχιστον διαφορετικές περιπτώσεις, οι υποτιθέμενοι «μη-βίαιοι» ακτιβιστές επιτέθηκαν ενάντια σε άτομα που κατέστρεφαν περιουσίες εταιρειών. Μερικοί μάλιστα έφτασαν στο σημείο να σταθούν μπροστά στο πολυκατάστημα της Niketown και να σπρώχνουν το μαύρο μπλοκ. Πραγματικά, τέτοιοι αυτοαποκαλούμενοι «φρουροί της ειρήνης» αποτέλεσαν μεγαλύτερη απειλή για άτομα του μαύρου μπλοκ απ' ό,τι οι διαβόητα βίαιοι ένστολοι «φρουροί της ειρήνης» του κράτους. (Ακόμα και ασφαλίτες χρησιμοποίησαν ως κάλυψη τους ειρηνοποιούς ακτιβιστές για να στήσουν ενεδρα σε αυτούς που κατέστρεφαν τα μαγαζιά).

Η ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ ΣΤΟ ΜΑΥΡΟ ΜΠΛΟΚ

Η αντίδραση απέναντι στο μαύρο μπλοκ υπογράμμισε κάποιες από τις αντιφάσεις και την εσωτερική καταπίεση του χώρου των «μη-βίων ακτιβιστών». Εκτός από την προφανή υποκρισία εκείνων που χρησιμοποίησαν βία ενάντια σε άτομα που φορούσαν μαύρα ρούχα και κουκούλες (πολλοί από τους οποίους δέχτηκαν επίθεση παρά το γεγονός ότι δεν ενεπλάκησαν καθόλου σε καταστροφές) υπάρχει επίσης ο ρατσισμός των προνομιούχων ακτιβιστών που έχουν την ευχέρεια να αγνοούν τη βία που διαπράττεται ενάντια στο μεγαλύτερο μέρος της κοινωνίας και στη φύση στο όνομα των δικαιωμάτων της ιδιοκτησίας. Στο σπάσιμο των βιτρίνων συμμετείχαν πολλοί από τα πιο καταπιεσμένα μέλη της κοινότητας του Σηάτλ. Τους ενέπνευσε πολύ περισσότερο απ' ό,τι θα μπορούσε ποτέ να

τους εμπνεύσει η όποια γιγάντια στολή κουταβιού ή θαλάσσιας χελώνας. (Χωρίς να υποτιμούμε την αποτελεσματικότητα αυτών των εργαλείων σε άλλες κοινότητες).

ΟΙ ΜΥΘΟΙ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟ ΜΑΥΡΟ ΜΠΛΟΚ

Θα πούμε ορισμένα πράγματα για να διαλυθούν οι μύθοι που κυκλοφορούν για το μαύρο μπλοκ:

1. *«Είναι όλοι τους ένα τσούρμο αναρχικοί από το Eugene».*

Ενώ κάποιοι από μας μπορεί να είναι αναρχικοί από το Eugene, στην πραγματικότητα προερχόμαστε από όλες τις Ηνωμένες Πολιτείες, συμπεριλαμβανομένου και του Σηάτλ. Σε κάθε περίπτωση, οι περισσότεροι από εμάς σχετίζονται με τοπικά ζητήματα του Σηάτλ (για παράδειγμα, την πρόσφατη κατάληψη του κέντρου της πόλης από μερικούς από τους πιο αδιαστικούς εμπόρους των πολυεθνικών).

2. *«Είναι όλοι τους ακολουθητές του John Zerzan».*

Έχουν κυκλοφορήσει πολλές φήμες ότι είμαστε οπαδοί του John Zerzan, ενός αναρχο-πριμιτιβιστή που διακηρύσσει την κατα-

στροφή της ιδιοκτησίας. Αν και μερικοί από εμάς μπορεί να εκτιμούμε τα γραπτά και τις αναλύσεις του, με καμία έννοια δεν είναι ηγέτης μας, ούτε άμεσα ούτε έμμεσα, ούτε φιλοσοφικά ούτε με οποιονδήποτε άλλο τρόπο.

3. «*Η μαζική κατάληψη στέγης είναι το αρχηγείο των αναρχικών που κατέστρεφαν περιουσίες στις 30 Νοέμβρη*».

Στην πραγματικότητα, οι περισσότεροι στην κατάληψη «Αυτόνομη Ζώνη» είναι κάτοικοι του Σηάτλ, οι οποίοι πέρασαν τον περισσότερο χρόνο τους μέσα στην κατάληψη από τότε που άνοιξε, στις 28 του μήνα. Αν και μπορεί να γνωρίζονται μεταξύ τους, οι δύο ομάδες δεν είναι προέκταση η μία της άλλης και σε καμία περίπτωση δεν θα μπορούσε η κατάληψη να θεωρηθεί το αρχηγείο των ανθρώπων που κατέστρεφαν.

4. «*Κλιμάκωσαν τις καταστάσεις στις 30 Νοέμβρη, πράγμα που οδήγησε στο να πέσουν δακρυγόνα σε παθητικούς διαδηλωτές*».

Για να απαντήσουμε σ' αυτό, πρέπει απλά να σημειώσουμε ότι οι ρίψεις δακρυγόνων, χημικών και οι πυροβολισμοί με πλαστικές σφαίρες ξεκίνησαν (απ' όσο ξέρουμε) προτού τα μαύρα μπλοκ αρχίσουν να ασχολούνται με τις καταστροφές. Επιπλέον, πρέπει να αποφύγουμε την τάση να παγιωθεί μια αιτιώδης σχέση ανάμεσα στην

αστυνομική καταστολή και την όποια μορφή διαμαρτυρίας, είτε αυτή εμπεριέχει την καταστροφή της ιδιοκτησίας είτε όχι. Η αστυνομία είναι υπεύθυνη για την προστασία των συμφερόντων των πλούσιων και το φταίξιμο για τη βία δεν μπορεί να αποδίδεται σ' εκείνους που εναντιώνονται σ' αυτά τα συμφέροντα.

5. Αντιστρόφως: «Έδρασαν απαντώντας στην αστυνομική καταστολή».

Αν και αυτή μπορεί να είναι μια πιο θετική απεικόνιση του μαύρου μπλοκ, παρόλα αυτά είναι ψέματα. Αρνούμαστε να παρερμηνεύουμε ως μια δύναμη αντίδρασης. Αν και η λογική του μαύρου μπλοκ μπορεί να μην είναι κατανοητή σε μερικούς, είναι σε κάθε περίπτωση μια λογική υπέρ της δράσης (σ. όχι της αντίδρασης).

6. «Είναι ένα τσούρμο άγριων έφηβων».

Εκτός από το γεγονός ότι αυτό δείχνει ηλικιακό ρατσισμό και σεξισμό είναι και λάθος. Η καταστροφή της ιδιοκτησίας δεν είναι απλώς macho δημαγωγία ούτε εκτόνωση συσσωρευμένης τεστοστερόνης. Ούτε μετατοπισμένος και αντιδραστικός θυμός. Είναι άμεση δράση με στρατηγικούς και συγκεκριμένους στόχους ενάντια στα συμφέροντα των εταιρειών.

7. «Θέλουν απλά να συγκρουούνται».

Αυτό είναι αρκετά γελοίο, και με πολύ βολικό τρόπο αγνοεί το ζήλο της «αστυνομίας ειρήνης» στο να συγκρουστεί μαζί μας. Από όλες τις ομάδες που συμμετείχαν σε άμεση δράση (direct action), το μαύρο μπλοκ ήταν ίσως αυτό που ενδιαφέρθηκε λιγότερο απ' όλους για εμπλοκή με τις (αστυνομικές) αρχές και σίγουρα δεν είχε κανένα συμφέρον να συγκρούεται με άλλους ακτιβιστές που διαδήλωναν ενάντια στον ΠΟΕ (παρά τις μάλλον σοβαρές μας διαφωνίες σε ζητήματα τακτικής).

8. «Είναι ένας χαοτικός, ανοργάνωτος και ομορποτιστικός όχλος».

Αν και πολλοί από μας θα μπορούσαν σίγουρα να ξοδέψουν πολλές μέρες διαφωνώντας πάνω στο τι σημαίνει «χαοτικός», αυτό που είναι βέβαιο είναι ότι δεν ήμασταν ανοργάνωτοι. Η οργάνωσή μας μπορεί να ήταν ρευστή και δυναμική, αλλά ήταν συνεκτική. Όσο για την κατηγορία περί ομορποτισμού, θα ήταν δύσκολο να φα-

νταστούμε ποιοι από τους χιλιάδες που συμμετείχαν ΔΕΝ εκμεταλλεύτηκαν την ευκαιρία που δημιουργήθηκε στο Σηάτλ για να προωθήσουν το πρόγραμμά τους. Επομένως, το ζήτημα που τίθεται είναι το κατά πόσο βοήθησε ο καθένας να δημιουργηθεί αυτή η ευκαιρία και οι περισσότεροι από εμάς το έκαναν σίγουρα (πράγμα που μας οδηγεί στον επόμενο μύθο).

9. «Δεν ξέρουν τα ζητήματα» ή «δεν είναι ακτιβιστές που έχουν δουλέψει πάνω σ' αυτά».

Αν και δεν είμαστε επαγγελματίες ακτιβιστές, όλοι μας δουλέψαμε για μήνες πάνω στη σύννομο του Σηάτλ. Κάποιοι από εμάς στις πόλεις μας και κάποιοι άλλοι ήρθαν στο Σηάτλ αρκετούς μήνες πριν για να ασχοληθούν με αυτό. Σίγουρα πάντως, είμαστε υπεύθυνοι για το γεγονός ότι κατέβηκαν αρκετές εκατοντάδες κόσμου στο δρόμο στις 30 Νοέμβρη, εκ των οποίων μόνο μια μικρή μειονότητα είχε την οποιαδήποτε σχέση με το μαύρο μπλοκ.

Οι περισσότεροι από εμάς έχουν μελετήσει για τις συνέπειες της παγκόσμιας οικονομίας, τη γενετική, την εξαγωγή πόρων, τις συγκοινωνίες, τις εργασιακές πρακτικές, τον εκμηδενισμό της αυτονομίας των ιθαγενών, τα δικαιώματα των ζώων, τα ανθρώπινα δικαιώματα και λειτουργούμε ακτιβιστικά πάνω σε αυτά τα ζητήματα εδώ και χρόνια. Δεν είμαστε ούτε απληροφόρητοι ούτε άπειροι.

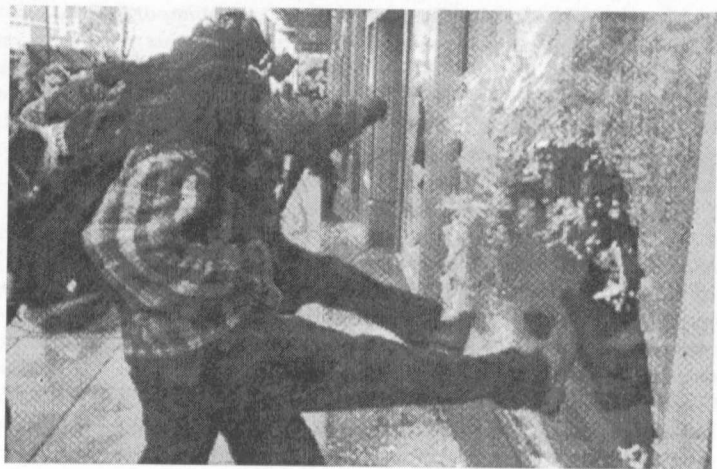
10. «Οι κουκουλοφόροι αναρχικοί είναι αντιδημοκρατικοί και μυστικοπαθείς γιατί κρύβουν την ταυτότητά τους».

Ας το δούμε (με ή χωρίς κουκούλες) - δεν ζούμε σε δημοκρατία σήμερα. Αν η εβδομάδα που πέρασε δεν το έκανε αρκετά ξεκάθαρο, να σας το θυμίσουμε - ζούμε σε ένα αστυνομικό κράτος. Διάφοροι μας λένε ότι αν πραγματικά πιστεύαμε ότι έχουμε δίκιο, δεν θα κρυβόμισταν πίσω από κουκούλες. «Η αλήθεια θα υπεριοχύσει» μας διαβεβαιώνουν. Αν και αυτός είναι ένας ωραίος και ευγενής στόχος, δεν ταιριάζει με τη σημερινή πραγματικότητα. Αυτοί που αποτελούν τη μεγαλύτερη απειλή για τα συμφέροντα του Κεφάλαιου και του Κράτους θα διώκονται. Κάποιοι πασιφιστές μας θέλουν να αποδεχόμαστε τις διώξεις περιχαρείς. Άλλοι μας λένε ότι είναι μια θυσία που αξίζει τον κόπο. Εμείς δεν είμαστε τόσο σκυθρωποί. Ούτε αισθανόμαστε ότι έχουμε το προνόμιο να αποδεχόμαστε τη δίωξη σα θυσία. Για μας, η δίωξη είναι ένα καθημερινό αναπόφευκτο και φυλάμε ως θησαυρό τις λίγες ελευθερίες μας. Το να αποδεχτούμε τη φυλάκιση σαν μορφή κολακείας, αυτό προδίδει ένα μεγάλο ποσοστό προνομίου του «πρώτου κόσμου». Νιώθουμε ότι η επίθεση στην ιδιωτική περιουσία είναι αναγκαία αν θέλουμε να ξαναφτιάξουμε έναν κόσμο που θα είναι χρήσιμος, υγιής και χαρούμενος για όλους. Και αυτό παρά το γεγονός ότι τα υπερτροφικά δικαιώματα της ιδιωτικής περιουσίας σ' αυτή τη χώρα, μεταφράζονται σε κατηγορίες κακουργήματος όταν πρόκειται για κάθε καταστροφή ιδιοκτησίας που ξεπερνά τα 250 \$.

ΓΙΑ ΤΗ ΒΙΑ ΤΗΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ

Θεωρούμε ότι η καταστροφή της ιδιοκτησίας δεν είναι μια βίαιη δραστηριότητα, εκτός αν καταστρέφει ζωές ή προκαλεί πόνο κατά τη διάρκεια που διαπράττεται. Με αυτή την έννοια, η ιδιωτική περιουσία -και κυρίως η περιουσίες των επιχειρήσεων- είναι η ίδια απείρως πιο βίαιη από οποιαδήποτε ενέργεια εναντίον της.

Η ιδιωτική περιουσία θα πρέπει να διαχωρίζεται από την προσωπική. Η τελευταία βασίζεται στη χρήση ενώ η πρώτη στο εμπόριο. Η πρόταση της προσωπικής ιδιοκτησίας είναι το να έχει ο καθένας/η καθεμία ό,τι χρειάζεται. Η πρόταση της ιδιωτικής περιουσίας είναι ότι ο καθένας μας έχει αυτό που κάποιος άλλος χρειάζεται ή επιθυμεί. Σε μια κοινωνία βασισμένη στα δικαιώματα της ιδιωτικής

περιουσίας, εκείνοι που έχουν τη δυνατότητα να συσσωρεύουν περισσότερα από όσα οι άλλοι χρειάζονται ή θέλουν έχουν μεγαλύτερη εξουσία. Ως προέκταση, εξασκούν μεγαλύτερο έλεγχο πάνω σε ό,τι οι άλλοι αντιλαμβάνονται ως ανάγκες ή επιθυμίες, συνήθως με το συμφέρον να αυξήσουν τα κέρδη τους.

Οι υπέρμαχοι του «ελεύθερου εμπορίου» θα ήθελαν να δουν αυτή τη διαδικασία στη λογική της κατάληξη: ένα δίκτυο λίγων μονοπωλιακών βιομηχανιών με απόλυτο έλεγχο πάνω στις ζωές των υπολοίπων. Οι υπέρμαχοι του «δίκαιου εμπορίου» θα ήθελαν να δουν αυτή τη διαδικασία να ανακουφίζεται από κυβερνητικές ρυθμίσεις που θα είχαν στόχο επιφανειακά να επιβάλλουν τις βασικές ανθρωπιστικές σταθερές.

Σαν αναρχικοί, απεχθανόμαστε και τις δύο θέσεις.

Η ιδιοκτησία, και ο καπιταλισμός σαν προέκταση, είναι εξαιρετικά βίαιη και κατασταλτική και δεν αναμφρόνεται ούτε καταπραύνεται. Είτε η εξουσία είναι συγκεντρωμένη στα χέρια λίγων πολυεθνικών είτε διοχετεύεται σε μια ρυθμιστική μηχανή επιφορτισμένη να ανακουφίζει τις καταστροφικές συνέπειες των προηγούμενων, κανένας δεν μπορεί να είναι τόσο ελεύθερος και τόσο δυνατός όσο θα μπορούσε να είναι σε μια μη-ιεραρχική κοινωνία.

Όταν σπάμε ένα τζάμι, καταστρέφουμε αυτή τη λεπτή επίστρωση νομιμότητας που καλύπτει τα δικαιώματα της ιδιοκτησίας. Ταυτόχρονα, εξορκίζουμε το σύνολο των βίαιων και καταστροφικών κοινωνικών σχέσεων που έχουν διαποτίσει σχεδόν τα πάντα γύρω μας. «Καταστρέφοντας» την ιδιοκτησία, μετατρέπουμε την περιορισμένη ανταλλακτική της αξία σε μια εκτεταμένη χρηστική αξία. Η τζαμαρία της βιτρίνας γίνεται μια σχισμή για να μπει λίγος φρέσκος αέρας στην καταπιεστική ατμόσφαιρα της αγοράς (τουλάχιστον μέχρι να αποφασίσει η αστυνομία να ρίξει δακρυγόνα στο διπλανό οδόφραγμα). Ένα κουτί εφημερίδων γίνεται εργαλείο για τη δημιουργία τέτοιων σχισμών ή γίνεται ένα μικρό οδόφραγμα για τη διεκδίκηση δημόσιου χώρου ή ένα αντικείμενο που θα βελτιώσει την αίσθηση υπεροχής σου αν στέκεσαι πάνω του. Ένας κάδος γίνεται αντιπερισπασμός για μια φάλαγγα αστυνομικών και πηγή ζέστης και φωτός. Η πρόδοση ενός κτηρίου γίνεται πίνακας για να καταγραφούν ριζοσπαστικές ιδέες για έναν καλύτερο κόσμο.

Μετά τις 30 Νοέμβρη, πολλοί δεν θα ξαναδούν τη βιτρίνα ενός μαγαζιού και ένα σφυρί με τον τρόπο που τα έβλεπαν πριν. Οι πιθανές χρήσεις μιας ολόκληρης πόλης αυξήθηκαν χιλιάδες φορές. Ο αριθμός των τζαμιών που έσπασαν χωριά μπροστά στον αριθμό από τα μάγια που έσπασαν - μάγια που στέλνει η ηγεμονία των επιχειρήσεων για να μας νανουρίσει να ξεχάσουμε όλη της βία που έχει διαπραχθεί στο όνομα των δικαιωμάτων της ιδιοκτησίας, να ξεχάσουμε όλη την προοπτική για μια κοινωνία χωρίς αυτούς.

Τα σπασμένα τζάμια μπορούν να επισκευαστούν και τελικά να αντικατασταθούν, αλλά το θρυμμάτισμα των προσποιήσεων ελπίζουμε ότι θα παραμείνει για τον καιρό που έρχεται.

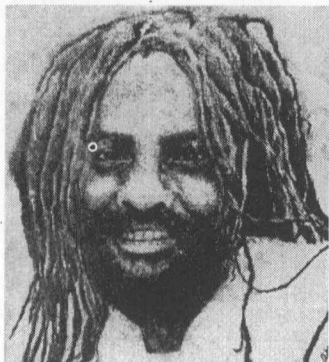
Ενάντια στο Κεφάλαιο και το Κράτος.

ACME Collective

Σημείωση : Αυτές οι παρατηρήσεις και οι αναλύσεις αντιπροσωπεύουν μόνο τη συλλογικότητα ACME και δεν πρέπει να παρερμηνευτούν ως αντιπροσωπευτικές των υπόλοιπων που συμμετείχαν στο μαύρο μπλοκ στις 30 Νοέμβρη ή οποιουδήποτε συμμετείχε στις συγκρούσεις και τις καταστροφές εκείνη την ημέρα.

Το κείμενο αυτό της ACME, δημοσιεύτηκε με μικρές περικοπές στο Αναρχικό Δελτίο Αντιπληροφόρησης και Δράσης, νο 4. Γενάρης 2000.

ΑΛΛΗ ΜΙΑ ΜΟΡΦΗ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΥ

του Mumia Abu-Jamal

«Αν τους επιτραπεί (στις Μη-Κυβερνητικές Οργανώσεις) να γίνουν οι αεροπειρατές στις συνομιλίες του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου, αυτό θα είναι ένα επικίνδυνο προηγούμενο για το οποίο κάθε κυβέρνηση και κάθε παγκόσμια επιχείρηση θα μετανιώνει πολύ καιρό μετά τις διαδηλώσεις του Σηάτλ.»

Περιοδικό Business Week

Το φάσμα των δεκάδων χιλιάδων εργατών, περιβαλλοντιστών, ακτιβιστών για τα ανθρώπινα δικαιώματα και αναρχικών να καταλαμβάνουν τους δρόμους του Σηάτλ, ήταν πραγματικά ένα συγκλονιστικό θέαμα. Η αντίθεσή τους στον αντιδημοκρατικό, επιχειρηματικό Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου τούς έκανε να κερδίσουν την εχθρότητα των επιχειρηματικών media και την προφορική καταδίκη των επιχειρηματιών πολιτικών. Ο ΠΟΕ, ο οργανισμός που διαδέχτηκε τη GATT - τη Γενική Συμφωνία Δασμών και Εμπορίου, λειτουργεί σαν εικονική σκιά κυβέρνησης, στην πραγματικότητα σαν μια Σούπερ-κυβέρνηση που περιφρονεί τις εθνικές και πολιτειακές ευθύνες της προστασίας των εργατικών μισθών, της εξασφάλισης κάποιων περιβαλλοντικών μέτρων και της προστασίας του συλλογικού συναλλαγματικού κέρδους. Στο βαθμό που ο ΠΟΕ αποτελεί μια συλλογή κυβερνήσεων, στην πραγματικότητα προστατεύει τα συμφέροντα των επιχειρήσεων: το πρωταρχικό συμφέρον του κεφαλαίου, πέρα και πάνω από κάθε άλλο συμφέρον. Με αυτή την έννοια, οι διαδηλώσεις ήταν μια ευπρόσδεκτη και δυναμική επανόρθωση, που έκφρασε τις απόψεις των πολλών, δεν προστάτεψε τα συμφέροντα των λίγων. Πολλά μπορούν να ειπωθούν για τους κακεντρεχείς αναρχικούς που ταρακούνησαν το κέντρο της πόλης με τις επιθέσεις τους ενάντια στα γυαλιστερά οικοδομήματα του κεφαλαίου.

Ο τύπος άδραξε την ευκαιρία να τους αποκαλέσει «τραμπούκους» και «χούλιγκαν» που χρησιμοποίησαν «βία». Φυσικά, εκείνο που λείπει από τα ρεπορτάζ είναι ότι αυτοί οι νέοι επιτέθηκαν σε περιουσίες, όχι σε άλλους ανθρώπους. Στο μεταξύ το κράτος, μέσω της αστυνομίας του, επιτέθηκε σε ανθρώπους, κλοτσώντας τους, ψεκάζοντάς τους με δακρυγόνα, χτυπώντας τους και φυλακίζοντάς τους. Ποια είναι, αναρωτιέται κανείς, η μεγαλύτερη μορφή «βίας»; Αλλά σε έναν κόσμο που προβάλλεται από τα media των επιχειρήσεων, η κρατική βία δεν είναι αληθινή βία. Οπότε, μόνο άτομα που δεν είναι ενσωματωμένα στο κράτος μπορούν να είναι πραγματικά βίαια. Τι τρέλα!

Ο John Cavanaugh από το Ινστιτούτο Δημόσιων Σπουδών, μιλώντας σε μια συγκέντρωση στο Σηάτλ την ώρα των διαδηλώσεων, παρομοίασε τις δυναμικές αντικαπιταλιστικές διαδηλώσεις ενάντια στον ΠΟΕ με μια άλλη πολύ γνωστή πράξη βίαιης κοινωνικής ανυπακοής που σημάδεψε την έναρξη της Αμερικάνικης Επανάστασης.

Εκείνη η πράξη Κοινωνικής Ανυπακοής είναι σήμερα γνωστή ως Boston Tea Party (Πάρτυ Τσαγιού της Βοστώνης), όπου Αμερικάνοι διαδήλωναν ενάντια στην εμπορική κυριαρχία των Βρετανών, βάφοντας τα πρόσωπά τους μαύρα (για να κρύψουν την ταυτότητά τους), ντυμένοι Ινδιάνοι (για να κρύψουν την εθνικότητά τους) και καταστρέφοντας πάνω από 30.000 λίβρες Βρετανικό Τσάι, πετώντας κιβώτια, σωρούς και δέματα στο Λιμάνι της Βοστώνης. Το παράπονό τους; Φορολογία χωρίς Εκπροσώπηση. Για τους Βρετανούς και τους συντηρητικούς συμπαθούντες τους αυτή ήταν μια πράξη «τραμπούκων», «χούλιγκαν» και «κακοποιών», χωρίς καμιά αμφιβολία. Αλλά σε τι συνέβαλαν στο πνεύμα της αντίστασης των αμερικανών ενάντια στη Βρετανική Αυτοκρατορία; Σήμερα ο ολόπλευρος έλεγχος των επιχειρήσεων πάνω στα εδάφη, τις πηγές και τη δουλειά εκατομμυρίων ανθρώπων στις ΗΠΑ και στο εξωτερικό (κυρίως στον αποκαλούμενο Τρίτο Κόσμο) κάνει τα παράπονα των Αμερικάνων αποικιοκρατούμενων κατά των Βρετανών να φαίνονται εξαιρετικά ασήμαντα.

Ο ΠΟΕ είναι ένα μη εκλεγμένο σώμα ιδιωτικής κυριαρχίας που υπονομεύει τη δημοκρατία με την ίδια του την ύπαρξη. Φτιάχνει τους κανόνες σύμφωνα με τους οποίους οργανώνεται η πλειοψηφία της παγκό-

ομίας οικονομίας. Όλα πρέπει να υπόκεινται σ' αυτή την οικονομική δύναμη, παρά τους όποιους τοπικούς, εθνικούς ή/και περιφερειακούς νόμους που λένε το αντίθετο. Γιατί ο μόνος σεβαστός «νόμος» είναι η πρωτοκαθεδρία του κέρδους. Το κεφάλαιο φτιάχνει τους κανόνες, η εργασία χορεύει στους ρυθμούς τους. Σκεφτείτε πόσο γρήγορα (μέσα σε μια νύχτα στην πραγματικότητα) οι μπάτσοι του Σηάτλ δημιούργησαν αυτό που ορίστηκε ως υποτιθέμενη «Ζώνη Ελεύθερη από Διαδηλώσεις» (Protest Free Zone), μέσα στην καρδιά μιας πόλης, από τις μεγαλύτερες της Αμερικής, για να «προστατεύσουν» τα συμφέροντα των ξένων διπλωματών και επιχειρηματιών, σε μία έκταση 50 οικοδομικών τετραγώνων! Μια «Ζώνη Ελεύθερη από Διαδηλώσεις» είναι αναγκαστικά μια «Ελεύθερη Ζώνη Πρώτης Ανάγκης», με τη λέξη «ελεύθερη» να σημαίνει τόσα λίγα όσα και όταν χρησιμοποιείται ο όρος «ελεύθερη αγορά». Σε ποιο μέρος των Ηνωμένων Πολιτειών δεν ισχύει το Σύνταγμα των ΗΠΑ; Για ποιων τα συμφέροντα εφαρμόστηκε αυτή η υγειονομική ζώνη της αστυνομίας; Των κατοίκων του Σηάτλ ή των πλούσιων εκπρο-

σώπων του παγκόσμιου κεφαλαίου;

Το Σηάτλ αποκάλυψε την απατηλή γραμμή που υπογραμμίζει το ψέμα του μεγάλου οικονομικού θαύματος της δεκαετίας του '90. Αποκάλυψε τους εύλογους φόβους και τις αγωνίες στην καρδιά εκατομμυρίων Αμερικανών εργατών. Αποκάλυψε για ποιους δουλεύουν οι πολιτικοί. Αποκάλυψε τη φύση της αστυνομίας. Μπορεί να είναι, θα έπρεπε να είναι, η αρχή.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΦΑΣΙΣΜΟ!!!

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΥΣ ΠΟΛΕΜΟΥ ΤΩΝ ΗΠΑ!!!

ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΗΣ ΡΑΤΣΙΣΤΙΚΗΣ/ΤΑΞΙΚΗΣ ΘΑΝΑΤΙΚΗΣ ΠΟΙΝΗΣ!!!

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ!!!

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΗ ΜΗΤΕΡΑ ΓΗ!!!

Mumia abu-Jamal,

3 Δεκέμβρη '99

Mexico

Οι απεργοί φοιτητές του UNAM στο Μεξικό έκαναν πορεία μπροστά στην πρεσβεία των ΗΠΑ. Θέλησαν να εκφράσουν την αλληλεγγύη τους στις διαμαρτυρίες ενάντια στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου στο Σηάτλ και επίσης να διεκδικήσουν την απελευθέρωση του *Mumia Abu Jamal*.

Η διαδήλωση συγκέντρωσε 500 περίπου άτομα. Μετά τους λόγους που εκφωνήθηκαν κάποιοι φοιτητές πέταξαν πέτρες στην πρεσβεία καταστρέφοντας αρκετά τζάμια. Κατέληξε σε πολύ σκληρή σύγκρουση ανάμεσα στην αστυνομία και τους φοιτητές. Η αστυνομία ήταν εξαιρετικά βίαιη.

Έγιναν 98 συλλήψεις και τραυματίστηκαν 10 φοιτητές και 6 αστυνομικοί.

Ακολούθησε άλλη διαδήλωση για συμπαράσταση στους 98 συλληφθέντες, η οποία κατέληξε σε δεύτερη σύγκρουση. Ο FZLN έστειλε δελτίο τύπου εκφράζοντας την αλληλεγγύη του στους φοιτητές και καταδικάζοντας την αστυνομική βαρβαρότητα.

Είμαστε παντού!
Αλληλεγγύη με τους φοιτητές του UNAM!
Hasta la victoria!

Luciano, 12 Δεκέμβρη

(...) Εμείς, η Πρωτοβουλία για μια Βορειοανατολική Ομοσπονδία Αναρχοκομμουνιστών, εκφράζουμε τη βαθύτερη αλληλεγγύη μας στους συντρόφους μας που ανέλαβαν να χτυπήσουν τον καπιταλισμό εκεί που τον πονάει και κατέδειξαν σε όλο τον κόσμο το σημαντικό ρόλο που θα παίξει η μάχητική αντίσταση στους αγώνες που έρχονται.

Μην αφήσετε τα χτυπήματα ενάντια στο καπιταλιστικό σύστημά να σταματήσουν! Από την Αθήνα της Ελλάδας στους δρόμους του Σιάτλ... Η δική μας αναρχική αντίσταση είναι, και θα συνεχίσει να είναι, τόσο υπερεθνική όσο και το κεφάλαιο!

Αλληλεγγύη και Επαγρύπνηση,
Πρωτοβουλία για μια Βορειοανατολική Ομοσπονδία
Αναρχοκομμουνιστών

υπογράφουν:

Groupe Anarchiste Emile-Henry (Québec), Nosotros Group (Baltimore), Prole Revolt (Morgantown, WV), We Dare Be Free (Boston), Sabate (Boston) και άτομα, επαναστάτες αναρχοκομμουνιστές από τις πολιτείες New Hampshire, Massachusetts, Connecticut, New Jersey, Pennsylvania, Ohio και τη Νέα Υόρκη.

ΜΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ **"ΚΥΚΛΟΥ ΤΗΣ ΦΩΤΙΑΣ"**
ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ
Αθήνα 2000

ΠΟΙΟΣ ΕΙΠΕ ΟΤΙ
ΗΡΘΕ Ο ΚΛΙΝΤΟΝ;
ΤΟ ~~ΧΑΟΣ~~ ΧΑΟΣ
ΗΡΘΕ!!

Άμστερνταμ, Ιούνιος '97 : Attack to Europe !

*Κοθωνία, Μάιος-Ιούνιος '99 : Ευρώπη
σου ετοιμάζουμε εκπηδήσεις...*

Λονδίνο, Ιούνιος '99 : Attack to City !

*Αθήνα, Νοέμβριος '99 : Η τάξη βασιλεύει
αλλά δεν κυβερνά ή ο κεραυνός
κυβερνά τα πάντα !*

*Σηάτη, Νοέμβριος '99 : Η παγκοσμιοποίηση
της αντίστασης...*

Black Block Attack ! , της ACME Collective

*Άλλη μια μορφή ιμπεριαλισμού,
του Mumia Abu-Jamal*